

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

Paragrophus II. De Iurisdictione Vicarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Questio 67. Num Vicario liber Evngeliorum in missa osculandus tradi debeat?

Respondeo negativè. Ventrigl. cit. §. 2. n. 9. (qui etiam addit, nequidem id competere Vicario Apostolico, juxta dicta à nobis supra ex Pignat.) Barbol. loc. cit. n. 43. ubi sic rescriptum ait à S. Congregat. Episcop. negot. præposit. Episcopo Melfitano 28. Aug. 1589. cum id solum competat Episcopo, & celebranti, ut eadem congreg. 14. April. 1592.

PARAGRAPHUS II.

De jurisdictione Vicarii generalis.

Questio 68. Num ratione officii sui jurisdictionem habeat Vicarius Episcopi?

Respondeo affirmativè. Pignat. Tom. 4. conf. 37. n. 4. juxta repetita à nobis sæpius in antecedentibus, & juxta communem AA. qui quia id supponunt, quæstionem de eo non faciunt. Est enim & dicitur Judex ecclesiasticus spectabilis, & de mediis Magistratibus. Sbroz. l. 2. q. 24. n. 18. & q. 26. n. 17. citans Pavin. de pot. capit. sede vac. p. 2. q. 10. n. 16. Anton. de Pret. de jurisd. Episc. c. 6. n. 46. & c. Dicitur præesse territorio. Sbroz. l. 2. q. 55. n. 21. citans Felin. in c. Rodolphus. n. 8. de appellat. in 6. patebunt hæc à fortiore & sequentibus.

Questio 69. Num habeat jurisdictionem ordinariam, an delegatam?

Respondeo: habere illum jurisdictionem ordinariam. Azor. Instit. mor. p. 2. l. 3. c. 7. q. 12. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 42. Barbof. l. cit. n. 17. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 7. Pignat. Tom. 4. conf. 37. n. 4. Laym. in c. 1. de off. Vicar. in 6. Lotter de re benef. l. 1. q. 26. n. 130. Pirh. ad eund. tit. q. 35. citans Sanchi. de matrim. l. 3. d. 29. q. 1. n. 3. Covar. l. 3. var. resol. c. 20. num. 4. Sbroz. l. 2. q. 55. n. 9. citans Gl. in c. Romana. de appellat. in 6. v. generaliter. & ibi DD. Host. in sum. tit. de off. Vicar. n. 2. Bertach. de Episc. l. 4. p. 6. tit. de off. Vicar. Marant. in specul. advocator. p. 4. dist. 5. num. 12. Cuch. in instit. juris Can. de Vicar. tit. 8. num. 15. l. 2. & plurimos alios. Et sic dicitur Judex ordinarius. Barbof. Ventrigl. Pignat. loc. cit. Et simpliciter est, & dicitur Ordinarius. Sbroz. l. 1. q. 23. num. 5. citans immensam turbam Author. Garc. p. 5. c. 8. num. 21. ubi, quod Vicarius sicut Episcopus est Ordinarius. Citat præter jam citatos Pavin. de potest. Capit. Sed. vac. p. 2. q. 10. num. 3. 4. & 9. Coraf. de benef. p. 2. c. 8. num. 3. Ugolin. de censur. tab. 1. c. 1. §. 20. n. 6. Mirand. de ordin. Jud. q. 2. a. 6. & plures alios contra Goffred. in sum. de off. Vicar. n. 2. Alciat. in rubric. de offic. Ordinar. n. 24. Morla in Empor. juris. p. 1. tit. 2. q. 27. Anton. Gomez. in explicat. Bull. cruciat. c. 4. n. 21. apud Garc. l. cit. Et sic decretis generaliter loquentibus de Ordinario non solum comprehenditur Episcopus, sed & Vicarius generalis Episcopi. Rosa. de execut. literar. Apost. p. 1. c. 3. n. 21. ubi: Ordinarii nomine pro certo tenendum est, quod veniat Episcopus ac ejus Vicarius, seu officialis generalis, & secundum communem ordinariam jurisdictionem poritur. ut Carol. Peregrin. in pr. Vicariatus p. 1. sect. 1. subsect. 3. Sbroz. l. 3. q. 6. n. 12. ubi ex Archid. in c. Reatina. 63. dist. quod facta mentione de Episcopo subintelligitur: vel Vicario. Pignat. cit. conf. 37. n. 4. Probatur nunc responsio nostra à Sbroz. cit. q. 55. n. 15. &

à Pirh. & Pignat. locis cit. ex eo, quod jurisdictione Episcopi & Vicarii sit eadem, unum idemque utriusque tribunal & consistorium, (sive ut Ventrigl. l. cit. n. 6. repræsentent certum & idem tribunal & curiam) juxta c. 2. de consuetud. in 6. juncta Gl. & c. Romana. de appellat. in 6. quodque faciat unam eandemque personam Vicarius cum Episcopo. Ventrigl. l. cit. ubi, quod Episcopus & Vicarius idem sunt. Laym. in c. Romana. de off. Vicar. in 6. n. 8. Pignat. l. cit. ubi, quod persona unius sit alterius, unum Judicem, unum judicium juxta eisdem textus. Dicitur quoque in jurisdictione associatus Episcopo. Sbroz. loc. cit. num. 27. Pignat. cit. num. 4. citantes Abb. conf. 21. num. 2. p. 1. Menoch. conf. 51. num. 2. vol. 1. jurisdictione autem Episcopi est ordinaria. Sbroz. citans Specul. in Rubric. de off. ordinar. p. 2. num. 1. Vantium de nullit. tit. de nullitat. ex defectu jurisdictione. deleg. num. 5. Alex. in rubric. ff. de jurisdictione. omn. Judic. num. 5. juxta c. cum Episcopus. de off. Ordinar. in 6. ergo etiam jurisdictione Vicarii generalis seu Officialis principalis ejusdem est ordinaria. Item probatur à Pirh. loc. cit. & à Pignat. loc. cit. num. 5. ex eo, quod à Vicario Episcopi (saltem in iis, ut addit Pirh. quæ ipso jure ratione officii Vicariatus competunt Vicario) non datur appellatio ad Episcopum, ne ab eodem ad eundem appellari videatur, juxta textus citatos. c. 2. de consuetud. & c. Romana. adeoque Vicarius non sit Judex delegatus sed ordinarius; siquidem à Judice delegato, ad delegantem potest appellari. C. super questionum. de offic. delegat. quia jurisdictione delegata est diversa, & distincta à jurisdictione ordinaria, licet ab eadem sit derivata & dependens. Probationes alias adjicit Sbroz. nimirum num. 17. quod Episcopus æquiparetur Duci, Comiti, & c. juxta Jason. in l. 1. ff. de offic. ejus. Bartol. in l. 2. ff. de verbis. observ. Substitutus autem Ducis, Comitis, & c. dicatur Ordinarius juxta Marant. de ordinat. Jud. num. 10. adeoque & substitutus Episcopi, qualis est Vicarius ejus generalis. Item num. 19. quod dum conceditur alicui jurisdictione in certo territorio, dicitur concedi jurisdictione ordinaria, ut Bartol. in l. more. & ibidem Jason. num. 53. ff. de jurisdictione. omn. Jud. Episcopus autem concedendo Vicario jurisdictionem in sua Diocesi, concedit eam in certo territorio; quippe Diocesis dicitur territorium ipsius Episcopi juxta Anchar. in Clem. 2. de rescript. q. 1. ubi, quod Vicarius Episcopi præsit in territorio, ut Felin. in c. Rodolphus. de appellat. in 6. num. 8. Item num. 24. quod ille, qui dare potest Judicem, habeat ordinariam jurisdictionem juxta cit. l. more. de jurisdictione. omn. Judic. Vicarius autem generalis Episcopi possit dare Judicem juxta c. Clericos. de offic. Vicarij. & c. 1. tit. eodem in 6. & utrobique Canonistæ: quin & non solum potest dare Judicem, & decretum interponere in alienationibus minorum, ut Sbroz. num. 22. juxta l. 2. ff. de off. ejus, qui vicem alterius gerit, sed etiam curatorem dare minoribus juxta c. 2. de Judic. quæ interpositio decreti, & datio curatoris, cum requirant causæ cognitionem, delegari non possunt. l. ne quicquam de offic. Procons. adeoque sunt auctoritate ordinaria, & sic in Vicario arguunt jurisdictionem ordinariam non delegatam.

2. Neque opponas primò; Vicarium non posse habere eandem jurisdictionem Episcopi ordinariam; ergo necessario habere jurisdictionem diversam ab illa jurisdictione ordinaria Episcopi, adeoque delegatam. Antecedens probatur, sicut enim non potest unius ejusdemque

rei

rei possessio vel dominium simul esse penes duos in solidum l. 3. de acquirend. possess. l. si ut certio. ff. commo- dat. l. 3. de precario. Ita neque potest simul penes duos esse eadem jurisdic- tio in solidum, dum à posses- sione & dominio rectè arguatur ad jurisdictionem, quæ & ipsa est jus aliquod. Nam responderetur, quòd licet duo non possint eandem rem in solidum simul possidere eodem modo, quod voluit citati textus, & ut expresse habetur in c. licet. §. ex pramisso. de prob. possint tamen diverso modo & respectu possidere, scilicet ut unus possideat naturaliter, alter civiliter, unus nomine alterius, alter per seipsum nomine suo ac proprio: quomodo etiam ejusdem rei dominium potest esse penes duos in solidum diversa ratione, ita ut penes unum sit dominium directe, penes alterum utile; sic licet non possit eadem jurisdic- tio æquè principaliter, eodemque modo simul esse penes duos in solidum, non est tamen absurdum, ut eadem jurisdic- tio sit penes Episcopum principaliter ac pro- prio nomine: qui ratione dignitatis Episcopalis quasi dominium jurisdic- tionis habeat; penes Vicarium ac- cessorie & secundarie, & non suo sed principalis nomine, & quasi exercitium jurisdic- tionis, ut potè qui non suo nomine, sed nomine principalis, & quasi exercitium jurisdic- tionis, ut potè qui non suo nomi- ne, sed vice Episcopi jurisdic- tionem dicitur exerce- re. Ita ferè Pirh. l. cit. n. 36. citans Sanch. ubi supra n. 13. Barbof. de potest. Episc. Alleg. §. 4. num. 38. & 39. Quòd si iustus: vel ex hoc ipso, quòd Vicario Epi- scopi jurisdic- tio competat, & insit non suo, sed nomi- mine alterius, scilicet Episcopi, sequitur illum non habere jurisdic- tionem ordinariam, sed solum dele- gatam, ut potè quæ in hoc distinguitur ab ordinaria, quòd Judex ordinarius propria jurisdic- tione utatur, & proprio nomine, delegatus vice alterius, qui man- datus, non sua fungatur, juxta l. qui mandatum. ff. de off. ejus cui mandat. juris d. l. solet. ff. de juris d. omn. Jud. respon- det Pirh. l. c. n. 30. ex Sanch. l. c. eam, qui vices alteri- su gerit in diverso tribunali, esse Judicè delegatum, non autem eam, qui vices alterius ita gerit, ut con- stituat idem tribunal cum ipso, sicuti Vicarius cum Episcopo; tunc enim erit Judex ordinarius, cum Episcopi jurisdic- tio sit ordinaria. Unde generaliter loquendo, ex eo, quòd quis gerat vices alterius, non sequitur, quòd non habeat jurisdic- tionem ordi- nariam, sed delegatam, ut patet in legato Papæ, qui ejus vices gerit. c. 1. de off. legat. & tamen habet jurisdic- tionem ordinariam c. 2. tit. eodem in 8. pro- inde requiritur insuper, ut vices alterius gerat non ex ullo proprio officio, cui talis jurisdic- tio cohar- reat. Vicarius autem Episcopi exercet jurisdic- tionem vice Episcopi ratione officii Vicariatus, non ex nuda commissione, & in eodem tribunali juxta Barbof. l. cit. n. 43. Ad ea, quæ contra hoc ipsum obmoveri possent, dicendo nimirum; jurisdic- tionem officio Vicariatus non esse annexam à lege, si- cut ea annexa est ex Canone officio Archidiaconi, sed concedi ab Episcopo, qui cum ipse non sit Prin- ceptus supremus, constituere nequit Judicem ordi- narium, adeoque nec concedere jurisdic- tionem ordinariam, ad ea inquam respondebitur paulò post, ubi quæretur, à quo Vicarius suam habeat jurisdic- tionem.

3. Neque opponas secundo jurisdic- tionem ordi- nariam esse perpetuam, irrevocabilem, & non expirare morte concedentis, sicut jurisdic- tio dele- gata expirat morte delegantis, re adhuc integra, & qualiter jurisdic- tio Vicarii non est perpetua, sed ad nutum Episcopi revocabilis, & expirat morte Episcopi, etsi res adhuc sit integra. Nam respon-

P. Laurent. Vicarius Episc.

detur; de ratione ordinariæ jurisdic- tionis esse, ut sit perpetua & irrevocabilis, neque morte conce- dentis expiret, quando alicui per se prin- cipaliter, seu principaliter, & proprio nomine uesti- & competit; secus, quando jurisdic- tio ordinariæ alicui non uesti- principaliter ac per se, & nomine proprio, sed solum accessorie, ita ut vice & nomi- mine alterius exerceatur, sicut est in Vicario Epi- scopi solum accessorie, & quòd ad exercitium. Pirh. loc. cit. n. 28. ex Sanch. loc. cit. & Barbof. l. c. n. 44.

4. Neque opponas tertio; Episcopum non posse constituere Judicem ordinarium, cum id sit so- lius Principis supremi c. à Judicib. de arbitris. & ibi Gl. & nullus inferior Princeps possit officium su- um seu totam jurisdic- tionem suam alteri commit- tere. Maranta de juris d. p. 4. distinc. 5. num. 51. & Authores comunitè in c. penult. de Judic. apud Lay- man. in c. ut Archidiaconus. de off. Archid. n. 3. adeo- que jam non nisi delegatam jurisdic- tionem conce- dere poterit Vicario. Nam responderetur, quòd licet Episcopus nequeat constituere Judicem ordinarium, qui distinctum ab eo tribunal & jurisdic- tionem ha- beat, possit tamen constituere, qui idem cum ipso tribunal & jurisdic- tionem habeat, sitque Episcopo substitutus in eadem jurisdic- tione. Pirh. loc. cit. num. 37. Adde, quòd juxta plures habeat jurisdic- tionem, non ab Episcopo, sed à lege, de quo paulò infra.

Quæstio 70. An quoque pari modo Vicario capituli Sede vacante, & Vicario foranico Episcopi competat jurisdic- tio ordinaria?

1. Respondeo ad primum affirmative. Sbroz. l. 2. q. 55. n. 31. citans Pavin. de potest. capit. sed. vac. p. 2. q. 10. n. 8. de quo vide dicenda tr. seq.

2. Resp. ad secundum negative. Sbroz. l. c. n. 33. citans Gl. in Clem. 2. de rescript. v. foraneus. Marant. de ordm. Jud. p. 4. dist. 5. n. 14. Milis in reperor. v. Vicarius foran. Covar. qq. pract. c. 4. n. 7. Cuch. in fest. ju- ris can. tit. 8. de Vicar. n. 16. l. 2. & plurimos alios. Idem tenet Lotter. l. 1. q. 23. n. 46. citans Gutier. de matrim. c. 68. n. 11. Barbof. de potest. Episc. p. 3. alleg. 54. n. 22. Garc. p. 5. c. 8. n. 29. ubi, quòd is dicatur dele- gatus, nec faciat idem tribunal cum Episcopo, unde à tali Vicario appelletur ad Episcopum vel ejus Vica- rium. Citat pro hoc Sanch. de matrim. l. 2. d. 29. n. 12.

Quæstio 71. In quibus Vicarius generalis ha- beat jurisdic- tionem ordinariam?

1. Resp. habet primò in iis, quæ ex generali of- ficio Vicariatus ei competunt, & in generali mandato Vicariatus ei committuntur. Sbroz. l. 2. q. 55. n. 35. citans quamplurimos. Pirh. l. c. n. 40. citans Laym. de juris d. ordinar. concl. 105. Sanch. de matrim. l. 3. d. 28. c. 8. n. 8. Garc. l. c. n. 40. cum communi.

2. Secundo etiam in iis, quæ speciali commissione opus habent, modo in prima commissione generali vicariatus officio specialiter annectantur, seu simul & unà cum jurisdic- tione generali, & ordinaria pote- state committantur. Secus est in causis, quæ speciale mandatum requirentia in prima commissione seu constitutione Vicarii ipsi specialiter non committuntur, sed postea seorsim ac separatim per speciale manda- tum, ita ut in his delegatam solum jurisdic- tionem ha- beat Vicarius. Sbroz. l. c. n. 38. & 39. Garc. l. c. n. 40. & 41. citans Felin. in c. licet in corrigendis. de off. ordinar. n. 1. Aufreer. ad Capell. Tholosan. decis. 443. Gamb. de off. legat. l. 9. n. 33. & seq. Bero. conf. 22. n. 14. & 19. vol. 1. Sanch. ubi ante. Pirh. Laym. loci cit. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. num. 49. ubi etiam: quòd, quidquid sit in jure, in praxi videmus servari, quòd

C 2

Vica-

Vicarii in his, quæ speciale mandatum requirunt, semper procedant ut Ordinarii, non ut delegati. Nam, se subscribunt in actis. NN. Vicarius generalis. Contrarium responsioni nostræ tenentibus Lapo in c. 2. de off. Vicar. in 6. Dominic. ibidem. Anchar. num. 2. Marc. Anton. Genuens. in pr. cur. Archiep. Neapol. c. 66. num. 25. apud Garc. l. cit. num. 45. in quantum tenent; quod siue in simul, siue in diversis temporibus fiat commissio specialis alicujus vel aliquorum requirentium speciale mandatum, & addatur clausula generalis: & ad omnia alia requirentia speciale mandatum: tunc tota jurisdicção sit ordinaria; eo quod ille ordinarius est, cui committitur universitas causarum. Si verò non adicitur dicta clausula generalis, tunc in expressis requirentibus specialem commissio- nem erit jurisdicção delegata. Verum nostræ responsionis bonam, & generalem rationem dat Pirh. ex Sanch. loc. cit. quod in priore casu jurisdicção quod ad actus specialem commissio- nem exigentes, datur tanquam annexa, & accessoria ad ipsum officium generale Vicariatus, & ideo, sicut jurisdicção principalis ipsius officii generalis Vicariatus est ordinaria, ita & jurisdicção quod ad actus specialiter commissos accessorie illi annexa transit in ordinariam; quia accessorium sequitur principale, juxta reg. juris 42. in 6. Secus est in posteriore casu, in quo jurisdicção ad actus specialiter commissos non accessorie, sed separatim & singulariter, & independentè à generali officio Vicariatus datur, ideoque delegata censeri debet. Specialiter quoque doctrinam & rationem adversariorum elidit Garc. cit. num. 45. nempe, quod sola commissio universitatis causarum non faciat verè Ordinarium, & quod dum in simul cum potestate ordinaria fit commissio aliquorum requirentium speciale mandatum, tota jurisdicção sit ordinaria, et si non addatur dicta illa clausula generalis, ex quo una est commissio juxta c. translat. de constit. Unde jam etiam in his casibus ita singulariter ac separatim commissis appellari potest à Vicario ad Episcopum delegantem. Pirh. loc. cit. et contra in requirentibus speciale mandatum, simul tamen cum potestate ordinaria committi solitis à Vicario ad Episcopum non datur appellatio. Garc. loc. cit. n. 42.

3. Tertio etiam in his, quæ specialem commissio- nem requirentia committuntur quidem singulariter ac speciatim à commissio- ne generali Vicariatus, committuntur tamen tanquam Vicario generali, seu intuitu officii Vicariatus. Pirh. loc. cit. Sic quoque tradit Joan. And. ad speculator. in Rub. de off. Vicar. apud Garc. num. 43. quod quando divisim ac separatim committuntur, quæ requirunt speciale mandatum, tota jurisdicção sit ordinaria, si in commissio- ne fiat mentio Vicariatus, siue in salutatione dicendo: Tali Officiali vel Vicario nostro; siue in progressu dicendo: Tibi Officiali nostro committimus, quod possis, &c. sic dicendo: potestatem tibi alias per nos commissam extendimus, prorogamus, ampliamus. Joannem And. sequitur Sanch. l. cit. Hanc tamen doctrinam sibi non placere ait Garc. n. 44. nisi in eo solum casu, dum diceret Episcopus, quod potestatem alias commissam extendat vel ampliet; non verò si in commissio- ne illa separatim facta fieret solum mentio Vicariatus siue in salutatione, siue in progressu; eo quod sola Vicariatus mentio non operetur extensionem, prorogationem, aut ampliationem potestatis alias commissæ, sed solum sit causa demonstrationis personæ, cui datur nova illa commissio.

Quæstio 72. A quo jurisdicção- nem suam ordinariam accipiat Vicarius generalis Episcopi?

Respondeo: Accipere Vicarium hanc jurisdicção- nem non tam ab Episcopo quam ab ipsa lege; eò quod licet nulla lex Canonica in toto Jure Canonico reperiat, quæ expressè hanc jurisdicção- nem tribuat isti vicario, cum tamen Jure Canonico licitum sit, & permissum Episcopis constituere & assumere Vicarios. c. cum Episcopus. de off. ordinar. in 6. c. ult. de heret. in 6. qui vice eorum jurisdicção- nem Episcopalem exercent, hoc ipso, quod Episcopus nominat & constituit Vicarium ex permissione juris, jus ipsi det, & conferat jurisdicção- nem ordinariam, supposita tamen & interveniente dicta nominatione seu institutione Episcopi. Sic inquam docet Sbroz. l. 2. q. 14. & 26. & alii plures citati à Garc. loc. paulò post citand. Item Pirh. l. cit. num. 37. citans pro hoc Barbof. de potest. Episc. alleg. § 2. n. 40. & 44. Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. q. 1. n. 13. Idem tenet Pignat. Tom. 4. consult. 37. n. 6. ubi lex ipsa est, quæ dat jurisdicção- nem Vicario generali secundum Gl. in c. Romana. v. generaliter. de appellat. rejecta opinione Gofred. & aliorum. Citat quoque pro hoc Abb. in c. quoniam. etiam in fine, ubi is asserat, quod Episcopus propriè non dat jurisdicção- nem Vicario, sed lex ipsa ministerio & factio Episcopi interveniente: eadem habet Pignat. Tom. 3. conf. 64. n. 4. ubi Vicarius accipit jurisdicção- nem à lege, ubi primum Vicarius constituitur; unde habeat jurisdicção- nem ratione officij, & titulo Vicariatus, juxta c. 2. de off. Vicar. in 6. ut notant Abb. conf. 21. n. 3. l. 1. Covar. qq. pract. c. 4. n. 4. in fine. Fagn. in c. quod nobis. de clandest. desponsat. n. 45. &c. Quorum sententiam secutus fui in foro benef. p. 2. q. 681 n. 2. citatis Castropal. Molin. Azor & aliis. Contrarium tamen tradit Garc. de benef. p. 5. c. 8. n. 24. & 25. ubi is: dicitur Ordinarius ex eo, quod juris permissione & consuetudine ab Episcopo constituatur, ut ejus locum teneat, & jurisdicção- nem generaliter exercent, & sic perinde, ac si à lege constitueretur. Non tamen ex eo est Ordinarius, quod lex det jurisdicção- nem Vicario interveniente ministerio & factio Episcopi, ut tenent Rota decis. 4. de off. Vicar. alias 378. in Novis. Marani. in speculo advocator. p. 4. dist. 5. n. 12. Thom. Sanch. nam verius est, Vicarium accipere jurisdicção- nem ab Episcopo eum deputante, ut tenet Vestrius in pr. Curia Roman. l. 3. c. 3. n. 2. nec id negari potest. Idem isdem verbis ex Garcia tenet Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 43. & distinctius aliquantum ex Hostiens. tit. de off. delegat. tradit Laym. in c. ut Archidiaconus. de off. Archid. n. 3. quod jurisdicção- illa ordinaria Vicarii directè proveniat ab Episcopo, creante seu assumente Vicarium; & indirectè verò à lege seu Canone, nimirum concedente Episcopis potestatem assumendi seu creandi Vicarium; sicut è contra jurisdicção- ordinaria Archidiaconi directè provenit à lege & indirectè ab homine, v. g. Episcopo, instituente Archidiaconum, seu conferente Archidiaconatum.

Quæstio 73. An & qualiter idem cum Episcopo consistorium seu tribunal habeat Vicarius, & in quibus casibus habeat idem tribunal?

1. Respondeo ad primum affirmativè. Barbof. Juris eccles. l. 1. c. 15. n. 18. Pax Jordan. l. c. n. 58. Lotter. de re benef. l. 1. q. 23. n. 45. Sbroz. l. 2. q. 25. n. 3. & q. 57. n. 1. Laym. in c. non putamus. de consuetud. in 6. n. 2. Ego in foro benef. p. 2. q. 681. n. 2. citatis pluribus juxta dicta in antecedentibus frequenter.

2. Resp. ad secundum: Vicarius non habet in omnibus idè consistoriū seu tribunal cum Episcopo, Sbroz. l. 3.

l. 3. q. 6. n. 24. Sed in iis tantum, quæ competunt Episcopo ratione jurisdictionis ordinariæ; non verò in iis, quæ ei competunt de jure speciali aut consuetudine. Sbroz. l. 1. q. 30. num. 12. & l. 2. q. 175. num. 16. Sic etiam in causa per Episcopum delegata, Vicarius non habet idem tribunal cum Episcopo; nam delegatus ille Episcopi in illa causa major est Vicario. Sbroz. l. 3. q. 6. num. 24. citans Cassan. in catalog. glor. mund. p. 7. consid. 20. Item Vicarius non habet idem consistorium cum Episcopo quo ad supplicationem juxta Franc. in c. non putamus. de consuetud. in 6. post Joh. And. in c. Romana. de appellat. in 6. in princip. apud Sbroz. l. 3. q. 12. n. 3. sed de hoc paulò post. An verò pari modo non faciat idem tribunal cum Episcopo quò ad recusationem ut Archid. & Franc. in c. non putamus. apud Sbroz. l. 3. q. 13. n. 3. vide apud eundem *ibidem*, & dicenda à nobis paulò infra. Limitat quoque dictum illud, quòd Vicarius idem tribunal cum Episcopo habeat, Barbof. l. cit. dum ait, id intelligi de causis spiritualibus; in temporalibus enim (ubi Episcopus jurisdictionem habet temporalem) ab ejus Vicario, quamvis ordinario, ad Episcopum tanquam altius tribunal appellatur, argumento Clem. 2. de rescrip. juncta Glos. l. illud quoque observandum hic ex Laym. in c. e. non putamus. n. 4. quòd licet idem utriusque sit tribunal, eademque jurisdictio, nihilominus jurisdictio Episcopi à jurisdictione Vicarii differat, non quidem substantialiter, sed accidentaliter, quatenus hæc ab illa dependens est, adeoque jurisdictio firmior sit in Episcopo quam Vicario: Sicut aqua potentior est in fonte quam in rivulo. De cetero quòd unum idemque tribunal habeat Vicarius cum Episcopo, intelligendum non esse de Vicario foraneo, dictum in antecedentibus, & spiritualiter de Vicario deputato ad civitatem tantum, quòd non faciat idem tribunal cum Episcopo, dictum est aliàs ex Sbroz. l. 1. q. 29. num. 2. citante pro hoc plures.

Questio 74. An appellari possit à sententia Vicarii ad Episcopum?

Respondeo: Non datur appellatio à Vicario ad Episcopum tanquam ab eodem ad se ipsum. Sbroz. l. 1. q. 23. n. 8. & l. 3. q. 1. n. 1. citans c. Romana. de appellat. in 6. & ibi DD. C. non putamus de consuetud. in 6. & ibi Archid. Anchar. Franc. Gemin. c. si quis. de off. deleg. in 6. Lancelot. institut. juris can. de off. Vicarii. & plurimos alios. Laym. in c. Romana. n. 2. & in c. ut Archidiaconus. de off. Archid. n. 8. & in c. non putamus. n. 1. ubi, quòd non valeat consuetudo immemorialis appellandi à Vicario ad Episcopum; eo quòd consuetudo, quæ est contra substantiã rei, de jure impossibilis atque irrationalis judicari debet; Ratio verò ac veluti substantia appellationis in eo consistat, quòd sit ad alium eumque majorem Judicem provocatio l. 1. §. si quis ff. de appellat. c. placuit. causa 2. q. 6. Episcopus autem ejusque Vicarius, seu Officialis principalis unum idemque tribunal habent, adeòque repugnet ab hoc ad illum appellare; uti etiam talem consuetudinem non valere, ait Azor. p. 2. l. 3. c. 43. q. 6. Pax Jord. loc. cit. num. 64.

2. Extenditur responsio primò, ita ut si de facto interponatur talis appellatio, etiam partibus consentientibus, commissio causæ, & processus inde secutus sit invalidus & nullus. Sbroz. cit. q. 2. n. 11. & 12. Barbof. de pot. Episc. p. 3. alleg. 54. num. 48. Tusch. Lit. a. concl. 349. num. 7. Pax Jord. loc. cit. n. 61. Secundò, ut ne quidem detur appellatio talis in requirentibus speciale mandatum, dum ea simul

P. Lauren. Vicarius Episc.

cum potestate ordinaria commissa sunt. Garc. loc. cit. n. 42. Ego, fori benef. p. 2. q. 693. Tertio ut procedat tam de appellatione judiciali quam extrajudiciali. Sbroz. loc. cit. num. 10. & ex eo Pax Jord. n. 62. Barbof. ubi ante. Quarto ut procedat quoque in supplicatione. Sbroz. l. 3. q. 12. per tot. Barbof. l. cit. n. 49. Pax Jord. num. 63. sed de hoc inferius specialiter.

3. Limitatur e contra responsio primò, ut non procedat respectu causarum specialiter delegatarum Vicario ab Episcopo extra commissionem generalem Vicariatus; quotiescunque enim Vicarius non ut ordinarius, sed ut delegatus Episcopi procedit, appellatio detur ad Episcopum delegantem. Garc. loc. cit. n. 40. citans quamplures. Sbroz. l. 2. q. 55. n. 35. Barbof. loc. cit. n. 52. & ex eo Pax Jord. l. cit. n. 71. citantes Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 6. Unde jam etiam à Vicariis quantumcumque delegatis ad universitatem causarum, cum semper maneant delegati, conceditur appellatio ad Episcopum delegantem, non ad Superiorem. Pax Jord. l. cit. citans eosdem quos ante, ac dicens, pro indubitato recipi à communi.

4. Limitatur secundò, ut non procedat in appellatione ab interlocutoria Vicarii: nihil enim verat, quò minus ab ea ad Episcopum appellatio per viam recursus à gravamine interponatur. Barbof. l. cit. n. 30. & ex eo Pax Jord. n. 67. citantes præter alios Put. l. 2. decis. 302. Jacob. Laurent. de jud. suspens. c. 24. n. 12. sicut enim Judex ipse decretum suum, quòd interloquendo pronunciavit revocare, mutare, & emendare (etiam sæpius, ut addit Pax Jord. n. 68.) potest. Barbof. num. 51. citans Cardoso. in pr. iudicium V. Judex. num. 66. & 67. Ricc. in collect. p. 5. collectan. 1474. Calder. Põreiram. qq. forens. l. 1. q. 9. Gratian. discept. for. c. 474. n. 11. &c. juxta l. quòd iust. ff. de re jud. l. dicere. ff. de arbit. c. cum cessante. de appell. (modo tamen sententia illa interlocutoria non sit mandata executioni. Barbof. cit. n. 51. Pereira l. cit. n. 8. Pax Jord. n. 68. nec finem imponat iudicio aut processui. Barbof. Pax Jord. locis cit. Pereira n. 9. nec sit geminata, aut ab ea transferint decem dies; quia tunc efficitur irretactabilis, seu revocari non potest ad petitionem partium, seu partes eam retractationem petere nequeunt. Barbof. Pax Jord. locis cit. citato Gratian. c. 155. num. 35. quamvis (ut addit Pax Jord. Judex non impediatur eam ex officio concedere) sic etiam Episcopus, cum eandem jurisdictionem, & auditorium cum Vicario habeat, sententiam, quam Vicarius ipse interloquendo pronunciavit, tanquam à se ipso probatam corrigere, & emendare poterit. Barbof. cit. num. 51. & ex eo Pax Jord. num. 7.

5. Observandum quoque hic, quòd tradit Sbroz. l. 3. q. 2. num. 9. ex Franc. in c. non putamus. de consuetud. in 6. quòd à Vicariis (intellige quibuscumque) detur appellatio ad eorum principales, à quibus constituti, dum hi sunt supremi Principes, non agnoscunt Superiorem propter defectum superioritatis. Sic etiam tradit Pax Jord. l. cit. num. 6. à Vicario Papæ ad Papam appellari posse.

Questio 75. Num pari modo à Vicariis foraneis Episcopi appellari nequeat ad Episcopum?

Respondeo negative. Quòd enim Episcopi, & ejus Vicarii seu Officialis unum sit tribunal, de Vicario solum generali intelligitur, seu ad universitatem causarum Ordinario. Garc. p. 5. c. 8. n. 29. citans quamplures. Laym. in c. non putamus. de consuetud.

n. 6. num. 7. Barbof. *Jur. Eccles. l. 1. c. 15. num. 18.* juxta Clem. 2. de *rescrip. & c. Romana. de appellat. in 6. contra Germon. de indulg. Cardin. l. 1. c. 7. num. 88.* Et sic in specie, etiam si Vicarius resideat in civitate, restrictè tamen ad illam tantum, aut ad alium locum vel loca & partem Diocesis, non ad totam, adhuc ab eo appellari possit ad Episcopum; quia remaneret foraneus. *Garc. loc. cit. num. 30.* ubi ait in *Abulens. matrim. de Anno 1542.* resolutum à Rota, à Judice Metropolitano Archiepiscopi Compostellani residente in civitate Salmantina deputato ad cognoscendum de causis appellationum certorum Episcopatum Suffraganeorum tanquam Vicario foraneo posse appellari ad Archiepiscopum. *Pax Jord. loc. cit. num. 50.* *Sbroz. l. 1. q. 23. num. 4.* ubi dicit, talem Vicarium restrictè constitutum ad civitatem non dici generalem, sed delegatum *juncto num. 9.* ubi dicit, à Vicarii foranei sententia dari appellationem ad Episcopum, aut ejus Vicarium generalem. Item *q. 29. num. 1. & 2.* ubi talem dicit esse Vicarium foraneum, & non habere idem tribunal cum Episcopo. Unde mirum est, quòd hic auctor tam manifestè sibi contradicat *l. 3. q. 2. num. 5.* ubi is expressè: *Ampliatur primò, etiam non dari appellationem ad Episcopum à sententia Vicarii generalis constituti in Civitate tantum, &c.* quia is non est verè & absolute generalis, ut *Garc. loc. cit. num. 53.* & ipse *Sbroz. confessus erat cit. q. 29.* Sic itaque appellari poterit à Vicario foraneo ad Episcopum, cujus est Vicarius foraneus, vel ejus Vicarium generalem. *Garc. loc. cit. num. 29.* citans quamplures. *Sbroz. l. 2. q. 62. num. 6.* ubi expressè: *Quia foraneus Vicarius dependet à Vicario generali seu principali, & eidem subditus est, ab ejus sententia ad Vicarium generalem appellatur.* Citat pro hoc *Archidiacon. in c. 2. de consuetudine in 6. in fine. Cardin. in Clem. 2. de rescrip. num. 25. Felin. in c. si quis contra. De foro compet. num. 5. & plures alios.* Limitat tamen hoc ipsum *Sbroz. cit. q. 62. num. 8. & 9.* ut non procedat appellatio à foraneo ad Vicarium generalem, dum appareret, quòd propter causas delegatas ab Episcopo potestas detracta esset ab ordinaria potestate Vicarii generalis, & concessa foraneo; eò quòd tunc Vicarius quòd ad illas causas non subsit Vicario generali. Sed neque à Vicario tali foraneo appellari potest præterito Episcopo, ejusque Vicario ad Metropolitanum. *Sbroz. l. 3. q. 2. n. 6.* nisi forte consuetudo haberet aliud, *Sbroz. ibidem n. 7.*

Quæstio 76. Ad quem ergo detur appellatio à sententia diffinitiva Vicarii generalis?

Respondeo: Ad Archiepiscopum seu Metropolitanum Episcopi, cujus est Vicarius, vel ad Papam, sive ad illum, ad quem appellaretur ab Episcopo. *Sbroz. l. 3. q. 1. num. 1.* juxta *c. Romana. de appellat. in 6. & ibi Innoc. & Archid.* Idque non obstante in contrarium consuetudine etiam immemorali. *Sbroz. ibid. num. 2.* Ita tamen, ut procedat in appellationibus à diffinitiva, vel ab alia habente vim diffinitivæ, & cujus gravamen per appellationem à diffinitiva reparari nequit; secus enim est ab interlocutoria, vel à quocunque alio gravamine ante diffinitivam. *Sbroz. num. 3.* De cetero Metropolitanus cognoscere non poterit de negotio principali omisso articulo appellationis, etiam cum consensu Vicarii Episcopi Suffraganei, nisi ejusdem ad sit mandatum speciale. *Sbroz. num. 4. & 5.* citans *Jo. Baptist. Ferret. conf. 307. num. 1. & 2.*

Quæstio 77. An à sententia Vicarii generalis supplicari possit ad Episcopum?

Respondeo negativè. *Barbof. de off. & potest. Episc. p. 3. alleg. 54. num. 49.* citans *Marches. de commiss. p. 1. c. 6. n. 118.* *Pax Jord. l. cit. num. 63.* ex *Sbroz. l. 3. q. 12. à n. 2.* citante pro hoc *Hoff. & Archid. c. Romana. Cardin. in Clem. 2. de rescrip. n. 8.* *Aufferer. in addit. ad Tolosan. q. 439. & c. Rationem ex iisdem Authoribus dat Sbroz. primò.* Quòd si à sententia Vicarii supplicari possit ad Episcopum, fieret fraus prohibita: appellationi contra mentem *cit. c. Romana. & c. 2. de conscrip. in 6. & contra regul. juris in 6. quòd unà viã prohibetur, ad illud alia viã non debet admitti.* Secundò, quòd vel sic non esset idem consistorium Vicarii cum Episcopo, si à consistorio Vicarii supplicari possit ad consistorium Episcopi; adeoque jam prohibita appellatione ab ipso, prohibitum quoque est supplicare ad Episcopum, non obstante ut *Sbroz. l. cit. num. 6.* quòd supplicatio de cetero differat ab appellatione: siquidem differentia illa procedat in casibus expressis, in aliis verò supplicatio & appellatio procedant pari passu, ut *Roland à Valle conf. 94. n. 9. & seg. vol. 3. Imol. conf. 146. col. 4. in fine.* Uti etiam differentiam illam inter supplicationem & appellationem locum habere dicit *n. 7.* si fieret Principi habenti jurisdictionem diversam à suo Juce; non verò si fiat Episcopo habenti eandem jurisdictionem cum suo Vicario.

2. Ampliat quoque hanc doctrinam de supplicatione prohibita ad Episcopum *Sbroz. l. cit. ut locum quoque habeat in Vicario Capituli sede vacante,* citans pro hoc *Pavin. de potest. Capit. sed. vac. p. 2. q. 10. num. 14.* *Jo. And. in cit. c. Romana. de appell. in 6. Zenzel. in Clem. 2. de rescrip.*

3. Limitatur tamen etiam à *Sbroz. l. cit. n. 10.* responsio nostra, ut procedat de supplicatione strictè tali, non autem, ubi agitur de restitutione largè tali, qualem vocat, quæ concevit, seu respicit commodum restitutionis in integrum; eò quòd, si supplicatio porrigatur ad solum effectum restitutionis in integrum, seu suam intentionem unicè fundet in hoc remedio restitutionis, poterit interponi, & poterit Episcopus eidem supplicationi deferens restituere in integrum adversus Vicarii sui sententiam, non secus ac ipse Vicarius contra sententiam à seipso latam potest concedere condemnato hanc restitutionem. *Sbroz. cit. n. 10.* *Pax Jord. cit. n. 63.* *Barbof. cit. n. 51.* citante pro hoc *Capell. Tholosan. decis. 479.* *Cabellin. milleto q. 747.* *Bertach. de Episc. p. 5. l. 4. n. 67.* *Cuch. Instit. major. l. 3. lit. 9. de Episc. n. 308.* *Zerol. in pr. p. 1. v. Vicarius §. 5. &c.* pro cujus ulteriore declarat. fit

Quæstio 78. Num igitur & qualiter Vicarius tam contra suam, quam Episcopi sui sententiam restituere possit in integrum?

Respondeo primò: Possit Vicarium contra sententiam à se ipso latam restituere in integrum jam dictum est, stabilitque id ipsum *Sbroz. l. 3. q. 13. n. 1. & 2.* citatis quam plurimis, & insuper hac ratione desumpta ex *c. causa. junctà Gl. v. habentibus. de restitution. in integ.* quòd Ordinarij, qui habent jurisdictionem cum administratione (qualiter illam habet Vicarius generalis Episcopi, ut dictum supra) possunt concedere restitutionem in integrum.

2. Ampliatur id ipsum primò à *Sbroz. l. cit. num. 4.* ut procedat tam in restitutione in integrum, quæ

quæ conceditur minori, quam in ea, quæ conceditur majori ex causa, ut Abb. in c. ex literis, n. 11. in fine. Ampliatur ab eodem secundo, n. 3. janco n. 12. & 13. ut procedat quoque in Vicario foraneo delegato ad univertitatem causarum. citat pro hoc Abbat. in c. causa. de restitut. in integ. n. 7. probarique ait ex eod. c. c. ausu, ubi dicitur delegatum ab Ordinario habente administrationem posse restituere in integrum. Veruntamen hæc extensio non videtur subsistere cum eo, quod n. 2. dixerat ex c. causa, nempe quod Ordinarii, qui habent jurisdictionem cum administratione, possint in integrum restituere; siquidem à sensu contrario patet, quod qui non est Ordinarius, seu ordinarius jurisdictionem non habet, sed delegatam (qualis est ille Vicarius foraneus) restituere nequeat.

3. Limitatur è contra responsio à Sbroz. à n. 8. ut Vicarius adversus sententiam à se latam non possit restituere in integrum, dum sententia illa transisset in rem judicatam; eò quod Judex sine Principe restituere tantum possit adversus sententiã in casibus, in quibus ea non transit in rem judicatam, ut quando lata esset in contumaciam illius, qui ex forma statuti habetur pro confessio & convicto, quæ nunquam transit in rem judicatam, ut Natta conf. 44. Cephal. conf. 241. n. 77. non verò, quando sententia Judicis transit in rem judicatam; tunc enim non sit concedenda restitutio, nisi à Principe, ut Imol. Franc. Decius in c. tua. de appellatione. Afflic. super confit. Reg. tit. que sint regalia. n. 99. Roland. conf. 38. & 43. l. 2. & alii, quos citat Sbroz. n. 10.

4. Respondeo secundo, Vicarium quoque restituere posse in integrum adversus sententiam latam ab Episcopo, tradit Sbroz. l. c. num. 5. citatis pro hoc Rebuff. in pr. benef. tit. forma Vicar. Archiep. num. 155. Marant. de ordin. judic. p. 6. tit. & quandoque appell. n. 382. Innoc. in c. dilecti. de privileg. Conrad. in templo judic. l. 2. c. 6. §. 2. n. 10. &c. Cumque idem Sbroz. n. 11. dixisset: declaratur (nempe quod Vicarius restituere possit) ut procedat quò ad restitutionem in integrum adversus sententiam suam tantum, secus contra sententiam Episcopi, contra quam restituere non potest, ut Abb. in c. cum ex literis. de restitutione in integ. n. 3. eò quod restitutio in integrum contra sententiam tractari debeat coram superiore ipsius judicantis l. primò. c. ubi & apud quem restit. in integ. & l. adversus. c. si adversus rem judicatam. subjungit: sed ista declaratio non esset recipienda per ea que dicta sunt supra, nempe n. 3.

5. Atque ex his jam deducitur à fortiore, posse Episcopum adversus sententiam Vicarii sui restituere in integrum. Sbroz. l. 3. q. 12. num. 10. & 11. citans Bertach. de Episc. p. 6. l. 4. tit. de Vicar. Episc. num. 18. Cuch. institut. Juris. Can. de Episcopo. n. 308. Franc. in c. dilecti. de appell. q. 9. &c. juxta dicta à nobis quasi proced.

Questio 79. Num de cetero quoque supplicari possit Episcopo propter gravamen illatum à Vicario generali, aut etiam agi de nullitate sententiæ late à Vicario?

1. Respondeo ad primùm affirmativè. Laym. in c. non putamus. de consuetud. in 6. n. 3. citans Jo. An. l. in c. Romana. col. 1. & Jo. Monach. n. 3. de appellat. in 6. & sic rejecta appellandi facultate conceditur saltem querelæ, seu supplicationis remedium, juxta l. si quis. junctâ Gl. & aushen. c. de precibus Imperatori offer. ubi habetur: licet à sententia Præfecti prætorio appellari non poterit, potuisse tamen intra dies decem supplicari ad Imperatorem. Laym.

2. Respondeo quoque ad secundùm affirmativè Laym. l. c. n. 4. citans Franc. in cit. c. non putamus. n. 10. Marant. in speculo aureo. sive de ordin. judic. p. 6. q. 5. Reg. 2. n. 391. Ait quoque Laym. his non obtinere, quòd censetur esse substantialiter idem tribunal Episcopi & Vicarii; eò quod nihilominus jurisdictiono Vicarii differat à jurisdictione Episcopi tanquam ab ea dependens. Eandem doctrinam tradit Laym. in c. Romana. de off. Vicar. in 6. n. 9. in fine. ubi: *comesse à Vicario generali ad Episcopum appellari nequeat, tamen supplicari potest, ut acta ejus rescendantur, vel de nullitate sententiæ cognoscatur, quia talis supplicatio vel petitio etiam ad ipsum Vicarium dirigi potest, ut notavit Cardin. in Clem. 2. de rescrip. q. 7.* Sic Episcopum posse cognoscere de nullitate sententiæ sui Vicarii, & è contra, tradit Sbroz. l. 3. q. 10. p. 1. citatis Cardin. ubi ante. n. 8. Gemiu. in c. non putamus. n. 3. Franc. ibidem col. ult. in fine. Possit quoque revocare sententiam interlocutoriam, ait Sbroz. l. c. n. 2. citatis Franco ubi ante. Vant. de nullit. sent. tit. coram quò null. n. 20. Cuch. Instit. Jur. Can. de Vicar. Episc. n. 116. Limitat tamen id ipsum Sbroz. ut Episcopus cognoscere possit de iniquitate sententiæ interlocutoria, eamque revocare in casu, quo id posset Vicarius & non aliter, citat pro hoc Glof. in c. 2. de consuetud. in 6. Bertach. de Episc. l. 4. p. 5. tit. pot. Episc. circa judic. n. 44. quem admodum etiam revocare potest Episcopus admissionem appellationis factam per vicarium eo casu, quo id posset Vicarius & contra. Sbroz. l. c. n. 3. citans Bertach. ubi ante.

3. De cetero, si Vicarius quidpiam ex commissione Officii seu Canonice egit, Episcopus revocare aut impugnare nequit. Laym. in c. non putamus. n. 5. Azor. Instit. mor. p. 2. l. 3. c. 43. q. 6. citans Rebuff. in pr. benef. tit. de Vicar. Episc. n. 40.

Questio 80. An Episcopus causam pendentem coram Vicario suo ad se revocare possit, aut etiam ei inibere, ne judicet in certa causa?

1. Respondeo affirmativè. Laym. l. c. n. 4. Sbroz. l. 3. q. 39. citans Gemiu. in c. licet. de off. Vicar. in 6. Calderin. Confil. 2. tit. de offic. Vicar. Abb. in c. si quis contra. de foro compet. Lectur. 1. n. 25. & Lectur. 2. n. 30. Bertach. de Episc. l. 4. p. 8. tit. de Vicar. Episc. n. 19. Marant. de ordin. Judic. p. 3. dist. 16. Covar. qq. pract. c. 9. Rebuff. de nominat. in presat. n. 39. Bero. conf. 22. n. 37. vol. 1. Cuch. ubi ante, n. 189. Si enim Episcopus potest ex toto revocare Vicarium, poterit etiam à fortiore revocare ex parte, prohibendo, ne in hac vel illa causa judicet. Sbroz. n. 2. & sicut quilibet, etiam inferior Episcopo, avocando ad se causam pendentem coram suo Vicario videtur ejus jurisdictionem suspendere quò ad illam causam, ut Abb. in c. ut nostrum. de appellat. n. 3. Unde jam Vicarius non poterit se intromittere; quia quantum ad illam causam habetur pro revocato. Sbroz. ex Gemiu. l. c. & consequenter gesta Vicarii in illa causa post avocationem vel prohibitionem ab Episcopo factam non valent Sbroz.

2. Ampliatur quoque responsio, ut Episcopus non solum Vicario, sed & ejusdem Vicarii sui delegato inibere possit, ne procedat in illa causa. Sbroz. l. c. n. 4. & apud illum Bertach. de Episc. l. 4. p. 5. tit. de potest. Episc. circa judic. n. 52. Avocare tamen ad se causam pendentem coram alio inferiore Ordinario, puta Archidiacono, Abbate &c. non posse Episcopum, ait Sbroz. n. 6. citatis Bertach. ubi ante. Franc. in c. nostrum. de appellat. not. ab. 3. Imol. &c.

Quæstio 81. Num appellari possit à delegato Episcopi ad Vicarium?

1. **R**espondeo negativè: Saltem Episcopo non absente. sbroz. l. 3. q. 7. n. 20. citat pro hoc Guido Papam. q. 272. qui dicat communem. Caslan. Catalog. de glor. mundi. p. 7. consid. 20. Gig. conf. 82. n. 4. Selvam. de benef. p. 2. q. 14. n. 2. Decium in c. dilecti. de appellat. n. 2. Abb. ibid. n. 3. & in c. si quis contra. de foro competent. in 1. lectura n. 25. & in 2. lectur. n. 3. Gemin. in c. licet. de consuetud. in 6. & plures alios. contra Cuchum Inst. Jur. Can. de Vicar. Episc. n. 114. Felin. in cit. c. si quis contra. n. 5. Bald. in c. dilecti. de appellat. Bart. in l. i. §. i. in verb. idem auditorium. ff. de appellat. Cardin. in Clem. 2. de reser. n. 25. & plures alios apud Sbroz. l. c. n. 11. Stabilitur responsio argumento c. studuisti. de off. deleg. ubi de causa specialiter commissa delegato per Papam Legatus generalis se immiscere non potest; quia quo ad illam causam delegatus censetur major ipso Legato. Ad quod tamen dicent adversarii, id mirum non esse; eò quòd Legatus Papæ non faciat unum tribunal cum Papa, sicut Vicarius cum Episcopo, adeoque malè argumentari à Vicario Episcopi ad Legatum Papæ in hoc puncto appellationis. Veruntamen contra est, quòd, ut dictum supra, diciturque iterum paulò post, neque quòd ad causas delegatas idem est tribunal Episcopi, & Vicarii, & delegatus censetur major ipso Legato. Rationem etiam dat sbroz. cit. n. 2. quòd, ut dictum q. præced. Episcopus possit inhibere Vicario, ne in certa aliqua causa judicet, videatur autem eo ipso id ei inhibere, & auferre Vicario suo jurisdictionem, quòd deleger causam illam alteri, adeoque jam in ea causa ad Vicarium appellari non poterit. Quam tamen ultimam sequentia negare possent adversarii dicendo, quòd licet sublata videatur per hoc Vicario potestas respectu primæ instantiæ principalis, non tamen sublata quoque videatur instantis appellationis, quia talem potestatem non transtulit in alterum, nec sibi specificè seu privative retinuit, & per dictam delegationem non tollitur, quin Vicarius remaneat Judex ordinarius, habens idem tribunal cum Episcopo. Veruntamen etiam hanc sequelam stabilire videtur Sbroz. n. 22. dum ait; præsentè Episcopo propter reverentiam delegantis cessare debere jurisdictionem Vicarii in causa specialiter delegata alteri, intellige omnimodè, hoc est, tam respectu primæ instantiæ quàm respectu appellationis; pari enim modò respectu utriusque urget reverentia Episcopi præsentis. Neque responsioni obstant, quæ obmovent adversarii. Non primò textus cit. c. dilecti. de appellat. ubi Officialis Archiepiscopi cognoscit causam appellationis interposita ad Archiepiscopum; nam textus ille, uti & c. dilectus, loquuntur de appellationibus interpositis jure ordinario ad Metropolitanum, quas Vicarius illius cognoscere potest tanquam habens idem tribunal cum suo Archiepiscopo; hic verò agimus de speciali appellatione interposita à delegato Episcopi, & sic diversa ab ordinaria appellatione, ac ideo de una ad aliam non est argumentandum. sbroz. l. c. n. 25. Neque secundò, quòd Vicarius sit Judex ordinarius habens idem cum Episcopo tribunal. Nam Vicarius semper habet eandem jurisdictionem quam Episcopus, & idem tribunal. sbroz. l. c. n. 24. ut patet in causis specialiter extra generalem commissionem Vicariatus commissis ipsimet Vicario.

2. Ampliatur responsio, ita ut adhuc appellari à delegato nequeat ad Vicarium Episcopo præsentè, dum ipse Episcopus recusatus esset; possit autem in eo casu absente Episcopo appellari ad Vicarium, non

ut in causam discutiat, sed ut alteri discutendam, & finiendam committat. sbroz. n. 26. citans Abb. in c. si quis contra. Franc. in c. 2. de consuetud. in 6. Poterit tamen etiam consulto Episcopo, sive is præsens sit sive absens, causam hujusmodi appellationis cognoscere. sbroz. n. 27.

Quæstio 82. Num appellari possit ad Vicarium à delegato ipsiusmet Vicarii, aliisque Prælati inferioribus?

1. **R**espondeo ad primùm affirmativè. sbroz. l. 3. q. 7. citatis Abb. in c. super questionum. n. 9. de off. delegati. Felin. in c. si quis contra. de foro competent. n. 5. Bertach. de Episc. p. 6. l. 4. tit. de Vicar. Episc. n. 17. ita ut in potestate appellantis sit, eligere quem maluerit, Episcopum vel ejus Vicarium. Et quòd ad Episcopum patet; cum is, ut dictum quæst. ante hanc penult. etiam avocare possit causam pendente coram delegato Vicarii, adeoque multò magis appellationem in ea causa admittere eamque cognoscere.

2. Respondeo ad secundum, posse quoque appellari à sententia inferioris Prælati Episcopo subiecti ad Vicarium Episcopi diocæsanum. Sbroz. l. 3. q. 8. citans Melill. in opuscul. de præcedent. Vicar. c. 3. n. 11.

Quæstio 83. Num Vicarius generalis Episcopi habeat jurisdictionem in subditos Prælatorum Episcopi subditorum?

Respondet affirmativè Sbroz. l. 2. q. 60. ex Jo. And. in c. tua nobis. de off. Vicar. col. 2. Et quidem tam in civilibus quàm in criminalibus, ita ut sit locus præventioni inter Prælatos & Episcopum, nisi aliud suadeat consuetudo, ut idem Sbroz. ex Abb. in cit. c. tua nos. col. 2.

Quæstio 84. An Episcopo præsentè ad hunc recurrendum, an verò etiam ad ejus Vicarium recurri possit?

1. **R**espondeo primò: Tametsi Episcopus potestatem majorem, majusque imperium habeat quàm Vicarius, regulariter tamen ad eundem Vicarium. Sbroz. l. 2. q. 57. n. 16. id probari dicens ex c. 3. de Inst. c. 2. de regul. c. 2. de off. Vicar.

2. Respondeo secundo: Præsentè Episcopo atque ac absente in omnibus recurri potest ad Vicarium Episcopi. Sbroz. l. c. n. 16. citans Boër. decis. 345. n. 6. Bertach. l. 4. part. 5. tit. de potest. Episc. circa judic. num. 92. Jo. And. in addit. ad specul. tit. de offic. Vicar. in c. licet. de off. Vicar. in 6. Item Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 151. nisi forte Vicarius constitutus esset pro solo tempore absentia, ut responsionem limitat Pax Jord. l. c. Potest siquidem Vicarius exercere jurisdictionem suam tam præsentè quàm absente Episcopo. Sbroz. l. 2. q. 64. n. 1. citans Gemin. in c. licet. de off. Vicar. in 6. n. 12. Federic. de Senis. conf. 302. n. 4. Selvam. de benef. p. 2. q. 15. Rebuff. pr. benef. form. Vicar. Archid. n. 187. &c. Sive potest in præsentia Episcopi omnia, quæ ei competunt sive ex generali, sive ex speciali commissione. Pax Jord. l. c. dicens hanc statui regulam communem per DD. quamvis secus sit in reverentialibus, Sbroz. l. c. n. 3. & ex eo Pax Jord. l. c. n. 152. cujus exemplum uterque affert ex c. 1. de off. ordinari. in 6. nimirum quòd Vicarius Archiepiscopi quamdiu Archiepiscopus est in Provincia, non possit exercere jurisdictionem in Episcopos suffraganeos ferendo censuras, de quo infra. Item licet secus sit in casu c. nullus. de temp. ordinari. in 6. ubi prohibe-

hibetur Vicarius præfente Episcopo dare dimissorias, quas dare absente Episcopo ei permittitur. Sbroz. num. 4. Pax Jord. num. 153. Sed & de hoc infra. Quarum tamen limitationum neutra, uti nec aliarum locum habet in Vicario Episcopi constituti à Papa ob inhabilitatem Episcopi; is enim absolute potest omnia etiam præfente Episcopo. Sbroz. n. 6. Pax-Jord. num. 154.

Quæstio 85. Num Vicarius possit esse Judex in causa sui Episcopi?

Respondeo affirmativam teneri à Papazon, in apostil. ad rotam decis. 1. alias 47. n. 5. apud Sbroz. l. 2. q. 137. n. 1. qui tamen ipse ait, negativam sibi videri certiore. citat pro ea Bald. in l. si quis. c. de Episc. & cler. n. 6. Sapiam Felin. &c. Ampliat etiam Sbroz. suam hanc doctrinam n. 5. ut neque etiam esse possit Judex in causa Ecclesiæ sui Episcopi, eo casu quo Episcopus in tali causa nequit esse Judex. Admittit tamen Sbroz. n. 3. & 4. quòd, cum Episcopus sit piarum voluntatum executor, dicaturque pater & procurator pauperum, possit petere missionem in petitam per procuratorem possessionem nomine pauperum institutorum hæredum, & in hoc casu Vicarium ejusdem Episcopi posse esse Judicem competentem in causa coram se mota per procuratorem Episcopi nomine pauperum contra laicum excipientem de competentia. Admittit quoque Sbroz. l. c. n. 6. quòd Vicarius non prohibeatur coram Episcopo testificari in causa pro actore, si necessitas immineret. citat pro hoc Gl. in c. dilecto. v. recusasti. de testibus. Gemin. conf. 115. n. 6. Verum his non obstantibus non video, cur Vicarius non possit esse Judex delegatus & constitutus à Pontifice in causa sui Episcopi.

Quæstio 86. Num Vicarius generalis Archiepiscopi habeat jurisdictionem in suffraganeos Episcopos, aut saltem in eorum Vicarios?

1. Respondeo ad primum: Vicarius Archiepiscopi nullam habet potestatem in Coepiscopos seu Episcopos suffraganeos, ob dignitatem & eminentiam Officii Episcopalis. Azor. Inst. mor. p. 2. l. 3. c. 45. q. 10. Pirh. ad rit. de off. Vicar. n. 66. Pax Jord. l. 1. 2. tit. 1. n. 152. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 39. Sbroz. l. 2. q. 58. n. 2. citans Bertach. de Episc. p. 7. 4. tit. de Vicar. Episc. q. 10. Rebuff. in pr. benef. rit. form. Vicar. Archiepisc. n. 164. Cuch. instit. Jur. Can. de Vicar. Episc. n. 123. &c. juxta c. Romana. §. si Officiales. de off. Judic. ordinar. in 6.

2. Limitant responsum Ventrigl. Pax Jord. Azor. locis cit. Sbroz. l. c. num. 3. ut procedat solum, quando Archiepiscopus est præfens in provincia, non verò, quando est absens; eo quòd tunc Vicarius Archiepiscopi habeat in dictos suffraganeos jurisdictionem cum potestate infligendi censuras, seu profereudi in illos sententiam excommunicationis, suspensionis & interdicti. Pro hac limitatione citat Ventrigl. præter quamplures citatos à Sbroz. Gratian. discept. for. c. 111. n. 19. & 20. & c. 169. num. 16. Meroll. Theol. mor. d. 7. c. 6. dub. 40. juxta cit. c. Romana. vi ejus prohibitum Vicario ferre censuras istiusmodi in suffraganeos præfente Metropolitanò, quas tamen si tulisset præfente Archiepiscopo, validas seu validas fore, tenet Gl. in cit. c. Romana. v. attendens, & cum eo Sbroz. l. c. n. 8. citans quoque pro hoc Foller. in pr. crim. can. p. 1. mor. d. n. 123. quamvis addat, Vicarium esse propterea puniendum. Ve-

rumtamen melius cum Jo. Monacho. & Archid. in idem c. Romana. eas vim habituras negat Azor. lætè sententia lata ab eo, qui Judex non est (qualis pro tempore dictæ sententiæ in ordine ad dictum effectum non est Vicarius, utpote cujus tunc suspensæ jurisdictionis & potestatis ferendi censuras in dictos suffraganeos non valet. Et sic in specie Vicarium Archiepiscopi eo absente in causa appellationis ab Episcopo suffraganeo per viam suspensionis, interdicti, vel alia posse procedere contra Episcopum suffraganeum, ut pareat suis rescriptis & provisionibus, tradit Carol. de Luca ad Ventrigl. l. c. num. 4. citato Gratiano discept. 169. n. 6. Verum de hac potestate ferendi censuras ex professo infra.

3. Respondeo ad secundum: Sed neque Vicarius Archiepiscopi habet jurisdictionem in Vicarios suffraganeorum, uti nec in alios eorum subditos. Laym. in c. Romana. de off. Vicar. in 6. n. 8. Pirh. l. c. Sbroz. l. 2. q. 59. n. 1. citans pro hoc cit. c. Romana. Gl. in c. 1. de off. Vicar. in 6. v. ratio. & ibidem Archid. in princ. Gemin. n. 6. Abb. in c. pastoralis. de off. ordinar. &c.

4. Quòd si his opponatur, Archiepiscopum dici Ordinarium Judicem omnium Episcoporum suæ provincie, & illos illi subditos esse lege Metropolitanæ juxta c. pastoralis. ubi id uocat Abb. n. 2. & per consequens etiam Vicarium Archiepiscopi, utpote qui facit unum tribunal cum suo Archiepiscopo, esse Judicem illorum suffraganeorum, adeoque etiam esse judicem Vicariorum eorum suffraganeorum, utpote qui quoque idem faciunt tribunal, eandemque personam repræsentant cum suis Episcopis, ac ita non minus istos Vicarios suffraganeorum, quam ipsos suffraganeos subditos esse dicto Vicario Metropolitanæ. Si inquam hæc opponantur, responderetur (quæ responsio continet quoque limitationem datæ à nobis responsionis) imprimis jurisdictionem illam Archiepiscoporum in Episcopos cessare hodie quòd ad causas criminales; cum nequeant citari aut moneri, sive ex officio procedatur, sive per inquisitionem seu denunciationem vel accusationem. Sbroz. cit. q. 59. n. 1. juxta dispositionem Trident. sess. 13. c. 6. ita ut pro nullo delicto aut causa, etiam gravissima, & atrocissima, puta hæresis, læsæ Majestatis &c. citari possint ad personaliter comparendum per quoscunque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam S. E. R. Cardinales, nisi de expressa ac speciali commissione manu Papæ signata, pro ut habetur in constitutione Pii IV. quæ declaratur & ampliatur dicta Tridentini dispositio, quæque in Bullario est 15. & incipit: In supremæ militantis Ecclesiæ, edita anno 1564. Sept. Calend. Decemb. Dumque in Trident. l. cit. excipitur causa, ob quam deponendus seu privandus veniret Episcopus, quòd in ea citari & moneri posset ad comparendum personaliter, id inquam de Episcopis non residentibus, non verò de residentibus, utpote in hoc ob residentiam magis privilegiatis, intelligendum. Gonz. ad Reg. 8. gl. 41. n. 5. Subditos nihilominus Archiepiscopo Episcopos suffraganeos quo ad causas eorum civiles, quatenus de iisdem cognoscunt Archiepiscopi, ex Abb. in cit. c. pastoralis. tradit Sbroz. cit. q. 59. n. 2. Dein dicitur, quòd Vicarius Episcopi suffraganei consideratur ut privata persona non magis subicitur Metropolitanò quam alii Episcopo subditi, adeoque sicut alii illi subditi, ubi deliquerunt, non puniuntur nec conveniuntur coram Archiepiscopo (nisi in casibus, de quibus Gl. in c. pastoralis. v. exceptis & ibi canonistæ) ita nec Vicarii suffraganeorum puniri à Metropolitanò aut conveniri coram eo possunt, dum possident aut faciunt aliquid, aut

aut delinquant tanquam privati, ita ut tunc Metropolitanus non sit Judex comperens eorum. Sbroz. l. c. n. 3. & 4. Laym. l. c. hanc addens limitationem: nisi etiam in illiusmodi sit appellatum ad Archiepiscopum. Multo igitur minus in illos ut tales jurisdictionem exercere potest Vicarius Episcopi. Si verò consideretur Vicarius ut persona publica, nempe ut Judex ordinarius in eodem cura Episcopo tribunali jurisdictionem exercens, poterit ratione hujus officii male administrati, commissæque in eo culpæ v. g. ratione injustæ sententiæ latæ, cognita à Metropolitanano causâ ab eodem puniri, v. g. excommunicari. Carol. de Luc. l. c. n. 8. Pirh. cit. n. 66. Laym. cit. n. 8. Sbroz. l. c. n. 6. juxta cit. c. Romana. de off. Vicar. in 6. Quin. & renebitur Episcopus in hoc casu sistere & exhibere suum Vicariû Metropolitanano. Pirh. Laym. locis cit. Causas verò rationabiles, ob quas à Metropolitanano puniri possit juxta dictum c. Romana. de off. Vicar. Vicarius recenteri à Gl. in idem c. item ab Archidia. ibidem in princ. & sine. & à Gemin. n. 6. ait Sbroz. cit. n. 6. & inter alias esse, dum Vicarius impediret causam appellationis delatam ad Archiepiscopum. Si uteretur jurisdictione Episcopi excommunicati. Si non servaret sedis Apostolicæ privilegia. Si sit criminolosus & incorrigibilis. Intelligendo tamen hæc omnia, si Episcopus sit complex & particeps delicti & culpæ sui Vicarii. Si enim ipse particeps delicti & culpæ de ea cognosceret & judicaret,ungeretur officio partis, & Judicis, & sic in propria causa judicaret, utpote cum quo eandem personam representat Vicarius. Pirh. l. cit. Sbroz. l. 2. q. 138. n. 3. De cetero namque si Episcopus ipse extra culpam fuit, jam poterit ipse de negligentia & delicto Vicarii sui in officio suo commissa cognoscere & eum punire. Sbroz. l. 2. q. 138. n. 2. Laym. l. c. citantes Speculator. l. 2. part. 7. tit. de compet. Judic. additione. sequitur videre. n. 3. ubi is, quod de maleficio commisso in officio ab Officiali Episcopi, ut puta in sententia & processu, agendum est coram Episcopo, cujus est Officialis, & non coram Archiepiscopo vel ejus Officiali. Item Payin. de potest. capit. sed. vac. p. 2. q. 10. n. 22. Bertach. de Episc. f. 4. p. 5. n. 19. & plures alii apud Sbroz. l. c. Quin & Archiepiscopus se in hoc casu immiscere non poterit, nisi Episcopus requisitus cognoscere recuset. Laym. l. c. Sbroz. l. c. n. 5. ubi: quod si Episcopus requisitus nolle causam cognoscere, Vicarius coram Metropolitanano vel ejus Vicario conveniri poterit: rationem hujus subdens, nempe quod Vicarius etiam ratione officii sui quodam modo subiectus & subordinatus sit Episcopo suo, & licet ejus jurisdictione & potestas eadem sit cum jurisdictione Episcopi, alio tamen modo in Vicario resideat, & aliter in Episcopo; in illo videlicet cum dependentia à voluntate & imperio Episcopi, qui proinde invigilare debet Vicario, & quæ male ab eo acta rescindere. Neque enim culpa Officialis aut Vicarii domino nocere debet, ut ait Rebuff. in pr. tit. de Vicar. n. 41. & in de form. Vicar. n. 140. Neque hac ratione, etsi Episcopus habeat idem tribunal, sitque eadem cum Vicario suo persona, dicitur agere in causa propria, cum factum Vicarii, dum is male egit, non dicatur factum ab Episcopo, nec is illi actui stare teneatur. Sbroz. l. c. n. 4. citans Gemin. conf. 114. Castrenf. consil. 348. col. 2. vol. 1. Decium in c. sane il. 2. col. 2. de offic. delegat. ubi is dicat, quod tunc Vicarius non gerat vices Episcopi. Abb. in c. eam re, de rescript. n. 12. & 13. & plures alios. Unde jam illud conficitur, Vicarios suffraganeorum in tantum sive quod ad dictas penas subiectos esse suis Metropolitanis, & quidem quasi per accidens, nimirum in defectu Episcopi proprii

negligentis cognoscere & punire illas culpas Vicarii. Et ulterius illud deducitur, quod si Vicarii hi in dictis casibus subiecti sint Metropolitanis, non minus subiectos fore Vicariis generalibus Metropolitanorum, utpote qui eandem cum Metropolitanis suis exercent jurisdictionem.

Questio 87. In quo loco Vicarius exercere possit suam jurisdictionem?

1. **R**espondeo primò: Vicarius generalis Episcopi, quamvis tribunal plerumque in civitate Ecclesiæ Cathedralis situm sit. Pirh. l. c. n. 64. citans Navar. l. 1. conf. 2. n. 5. de offic. Judic. ordinar. Laym. in c. cum contingat. de foro compet. potest tamen ex causa rationabili in quovis loco diocesis honesto & idoneo judicium exercere, ut si in comitatu Episcopi vel solus extra locum tribunalis sui verberetur in aliis partibus diocesis, vel ob aliam causam commodum sit ibi causam controversiam decidi. Pirh. l. cit. Barbof. de offic. Episc. alleg. 80. n. 6. Vicarius siquidem generalis jurisdictionem Episcopalem exercens Episcopus autem in quovis loco non exempto jurisdictionem exercere potest juxta c. cum Episcopus. 7. de offic. Judic. ordinar. in 6. ergo & ejus Vicarius, modo caveatur, ne partes litigantes ad locum nimis remotum extra proprium Episcopi consistorium trahantur, alioquin petere possunt, ut in loco ipsis propinquiore judicium instituat, & si id negetur, appellare. Ita ferè Pirh. citato Barbof. ubi ante n. 5.

2. Respondeo secundò: jurisdictionem voluntariam Vicarius exercere potest etiam extra diocesim. Sbroz. l. 2. q. 65. n. 4. citans l. 2. & ibi Bald. de offic. procons. Jason in l. final. n. 7. ff. de jurisdic. omni. Judic. Menoch. de arbit. Judic. l. 1. q. 43. n. 16. & seq.

Questio 88. Num Vicarius exercere possit actus voluntaria jurisdictionis sine speciali mandato Episcopi?

Respondent negativè Roman. singul. 700. Ferrand. in Apostil. ad Abb. in repet. c. si quis contra. de foro compet. n. 35. apud Sbroz. l. 2. q. 65. n. 1. & 2. qui tamen ipse n. 3. sentit contrarium. Melius distinguitur, ita ut affirmetur de actibus jurisdictionis voluntariae, qui non sapiunt gratiam; negetur verò de actibus voluntariae jurisdictionis sapientibus meram gratiam. Fagn. in c. non amplius. de instit. n. 76. ubi: quæ sunt voluntariae jurisdictionis & sapiunt gratiam, regulariter non censentur translata in Vicarium generalem, sed tantum ea quæ sunt contentiosa jurisdictionis & sapiunt Justitiam. Item Garc. de benef. p. 5. c. 8. n. 63. ubi: quæ sunt voluntariae jurisdictionis, non tamen sapiunt gratiam; actus enim voluntariae jurisdictionis, qui non sunt mere gratia, rectè possunt exerceri à Vicario absque speciali mandato, ut tenent Dominic. in c. final. de off. Vicar. in 6. Bald. in margarit. v. Vicarius. Felin. in c. ex parte. de constit. n. 1. & alii apud eundem Garc.

Questio 89. Num Vicarius Episcopo excommunicato, suspenso vel interdicto exercere possit jurisdictionem?

1. **R**espondeo primò: Remissive ad dicenda inferius, ubi de potestate Vicarii delegandi, & num eo excommunicato substitutus ab eo exercere possit jurisdictionem: item qualiter extinguatur jurisdictione Vicarii Episcopo excommunicato. Quæ vide, & cum hic dicendis combina.

2. Respondeo secundò: Directè ad questionem negativè. Eo ipso enim, quo suspenso, & impedito est jurisdictione Episcopi, suspenso quoque est jurisdictione Vicarii, & acta à Vicario durante illa excommunicatione & suspensione Episcopi, pertinentia ad jurisdictionem

jurisdictionem sunt invalida. Azor. p. 2. l. 3. c. 6. q. 13. Engels ad tit. de offic. Vicar. num. 8. Pirh. ad eund. tit. n. 69. citans Sanch. de matrim. l. 3. d. 30. l. 6. & seq. Sbroz. l. 3. q. 17. n. 1. & 4. citans Selv. de benef. p. 2. q. 14. n. 6. Cuch. Inst. Jur. Can. de Vicar. Episc. n. 134. Patif. conf. 89. n. 6. vol. 4. & plurimos alios. Ratio est, quia unum idemque est tribunal Episcopi, & Vicarii illius, adeoque sicut per excommunicationem, suspensio, &c. Episcopi suspenditur jurisdictione Episcopi, ita etiam Vicarii illius, qui jurisdictionem dependenter ab Episcopo habet; & sic, ut inquit Bald. in c. licet. de off. delegat. n. 6. apud Sbroz. l. c. n. 2. excommunicatio (intellige Episcopi) inficit auditorium Episcopi & Vicarii.

3. Extenditur responsio, ita ut Vicarii jurisdictione suspendatur etiam quo ad negotia jam incepta. Pirh. l. c. Extenditur quoque ad Subvicarium seu substitutum Vicarii, ita ut excommunicato Vicario, & vel sic expensa ejus jurisdictione, suspensa quoque sit istius Subvicarii jurisdictione, etiam quod ad causas jam captas (intellige tamen sub distinctione paulo post subjungenda) & acta ab eo post excommunicationem Vicarii non valeant, dum iste Subvicarius ab ipso Vicario tantum acceperit jurisdictionem. Pirh. l. c. n. 70. Sbroz. l. 2. q. 18. n. 6. citans Pavin. de potest. capit. sed. vac. p. 2. q. 10. n. 20. juxta expressum textum c. Romana. de offic. Vicar. in 6. Extenditur quoque hoc ipsum Sbroz. l. c. n. 7. Pirh. num. 71. ad causas commissas Subvicario ante excommunicationem Vicarii. Quod ipsum tamen distinguunt apud eundem Sbroz. Hostiens. Archid. &c. ita ut non valeant gesta Subvicarii, si Vicarius fuerit excommunicatus re adhuc integra, seu causa per Subvicarium nondum capta, valeant verò re non amplius integra. Confirmarique hanc Hostiensis doctrinam posse ait Sbroz. l. c. ex eo, quod sicut Vicarius Episcopi non potest mortuo Episcopo causas eo vivente captas perficere, ut Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. Archiep. n. 162. Bald. in l. aliquando ff. de offic. Procons. n. 7. alique plures apud Sbroz. ita etiam Subvicarius non possit causas captas ante excommunicationem Vicarii perficere post illius excommunicationem. Quam distinctionem & paritatem in adducto simili tenere putat ipse Sbroz. à n. 9. in casu quo substitutus esset Vicarius Officiali seu Vicario, ita ut is tunc non posset causas captas ante excommunicationem Vicarii perficere post ejus excommunicationem: secus ubi substitutus non esset Vicarius sed delegatus ad speciales causas. Eandem Sbrozii doctrinam sequatur Pirh. l. c. n. 72. Ratio illorum est, quod extincta vel suspensa delegantis jurisdictione extinguitur quoque vel suspendatur jurisdictione delegati re adhuc integra, argumento c. licet. de offic. delegat; non autem, si negotium jam captum sit, argumento c. relatum. & c. gratum eod. tit. quia delegatus non eandem sed diversam jurisdictionem à jurisdictione delegantis habet, adeoque necessarium non est, quod ea subsistere possit causa jam capta & re non amplius integra, licet jurisdictione delegantis per mortem naturalem vel civilem sublata sit. Confirmatur quoque hæc differentia inter Vicarium Vicarii & delegatum Vicarii à Sbroz. l. cit. num. 12. ex eo, quod licet Episcopo suspecto possit quoque suspectus recusari ejus Vicarius, Vicarius tamen in causa sibi delegata ab Episcopo non possit recusari Episcopo recusato; quia ex eo, quod delegatus sit, non habet idem tribunal cum Episcopo, adeoque mirum non sit, si Subvicarius non potest cognoscere causas captas ante excommunicationem, sicut potest delegatus. Verum de his plura infra, ubi de expiratione Vicariatus. De cetero

fallit tota hæc extensio, si Subvicarii jurisdictione non suspenditur per excommunicationem Vicarii sed valent gesta per illum, dum Subvicarius ille non esset creatus à Vicario ipso, sed ab alio v. g. Episcopo. Pirh. l. c. citans Gl. in cit. c. Romana. v. tantum & Franc. num. 3. Sbroz. cit. q. 18. n. 14. citans Felin. in c. insinuante. de off. deleg. n. 1.

4. Limitatur è contra principalis responsio (quod idem tamen applicandum extensioni secunda) ut solum procedat, quando Episcopus esset nominatim denunciatus vel notorius percussor Clerici, adeoque vitandus; secus si non esset nominatim excommunicatus, sed esset toleratus; talis enim retinet jurisdictionem post Concilium Constantiense, adeoque & ejus Vicarius. Pirh. cit. num. 69. Sbroz. cit. q. 17. num. 6.

Questio 90. Num declinari possit jurisdictione Vicarii, & is quoque recusari tanquam suspectus, ubi ipse Episcopus recusatus est tanquam suspectus?

1. **R**espondeo: In hoc non convenire AA. nam negativam tenent apud Sbroz. l. 3. q. 14. n. 1. cum Bald. in l. unic. c. si quacunque pradius potestate. n. 4. Dec. in c. 1. de Jud. Barbof. tr. de prestant. Cardinal. Legat. à lat. num. 12. &c. eò quod, ut Bald. suspicio afficiat personam, & non jurisdictionem, ac ideo, licet tribunal Episcopi sit idem quod Vicarii, quia tamen diversæ sunt personæ, recusato Episcopo non erit recusatus ejus Vicarius. Et alibi dicitur, quod auditorium Episcopi non est idem quod Vicarii quod ad recusationem, ut Sbroz. l. c. num. 3. citato Archid. in c. non putamus. de consuetud. in 6. in fine. & sic inquit Staphil. de lit. grat. fol. 136. quem refert Papazon. ad rota decis. 1. alias. 47. tit. de off. Vicar. quod de stylo signaturæ non possint Vicarii recusari, sed dentur illis adjuncti. Affirmativam è contra tenent apud Sbroz. l. c. num. 4. Salicet. in c. l. unic. Jason l. aperitissimi. c. de judic. num. 9. Innoc. Imol. Abb. Felin. in c. insinuante. de off. deleg. Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicariar. Archid. num. 190. Bertach. de Episc. l. 4. p. 5. num. 69. Redoan. de reb. Eccles. non alien. c. 3. num. 2. Anton. Burg. in reper. c. ceterum de rescrip. num. 128. Tom. 2. qui etiam dicat, interponendam esse appellationem à non admisione recusationis. Et generaliter, quod ubi Superior est suspectus, sint quoque suspecti ejus Officiales, tenent apud Sbroz. l. c. num. 5. Brun. conf. 31. num. 9. Burlat. conf. 21. num. 19. Lancelot. de attent. p. 1. c. 6. num. 38. Menoch. in resp. causa sinariens. num. 90. & seq. Adducitur pro hac sententia textus c. insinuante. de off. delegat. ubi dicitur, quod Episcopus & ejus Vicarius recusantur suspecti ex familiaritate cujusdam Rectoris cum Episcopo, quem Judicem in causa impetraverat; quia, cum ille Rector esset per Episcopum admissus in suam familiarem post causam sibi commissam, erat per consequens familiaris Vicarii secundum intellectum Abbatis ibidem num. 3. & ideo recusato Episcopo ex causa dictæ familiaritatis fuit quoque recusatus Vicarius. Adduntur quoque textus c. visis. 16. q. 3. in illis verbis: *humani moris est illum vereri, cujus judicio & voluntate nunc erigitur, nunc deprimatur*: quasi quod Vicarius debeat Episcopum suum timere, à quo fuit creatus, & ad libitum revocari potest. Gl. in Clem. fin. de Procurat. & in Clem. si principalis. de rescrip. v. per electionem, & ibi Card. n. 1. Abb. num. 9. &c. & sic trahi possit in Episcopi suspecti sententiam. Ut Ripa in c. 1. de judic. num. 44. Et huic sententiæ affirmativæ adhæret ipse Sbroz. sub num. 5. ubi etiam respon-

respondet ad textum *cit. l. unic.* quam pro præcipuo fundamento allegant aduersarii, nempe quòd Vicarius ordinarius in *cit. l. unic.* non habeat idem tribunal cum Episcopo, cum de iure civili appelletur à Vicario ad ordinarium suum superiorem. *l. à proconsulibus. c. de appellat. & ibi Bald.* (quamvis aliud sentiat *inc. dilecti. il. 3. de appell.*) secus ac est in Jure Canonico, secundum quod ex identitate tribunalis appellari nequit à Vicario ad Episcopum, adeoque hæc in parte male arguatur à Vicario citatæ *leg. unic.* ad Vicarium Episcopi. Vel melius, quòd *cit. l. unic.* loquatur de suspitione orta ex inhabilitate Judicis in poenam illius delicti; non autem de suspitione orta in his, quæ pertinent ad officium Episcopi, adeoque mirum non sit, si in casu *cit. legis unic.* Vicarius non reddatur suspectus, quia Ordinarius incidit in poenam dictæ legis ob suum delictum, ob quod Imperator committit Vicario universè negotia civilia & criminalia, ita ut tunc Vicarius videatur ad illa à Principe constitutus. Aliter verò sit, ubi Episcopus redditur suspectus non propter inhabilitatem personæ, sed ob causam aliquam aliam, quæ solet reddere Judicem suspectum.

2. Extendit quoque Sbroz. *num. 7.* hanc sententiam, ut procedat non solum, quando causa Episcopo & ejus Vicario in simul delegatur, sed etiam quando Vicarius procedit tanquam Vicarius, citat pro hoc Abbat. in *cit. c. insinuante*, ubi dicit, fortiolem esse recusationem in Vicario non delegato, quia Vicarius præsumitur magis affectus & obediens Episcopo in jurisdictione Episcopali sibi per Episcopum commissa, quam in jurisdictione delegata utriusque eorum per Superiorem. Limitat è contra *num. 9.* ut non procedat, si causa esset commissa Vicario per Episcopum non cauquam Vicario, sed tanquam delegato; eò quòd tunc Vicarius tanquam delegatus non habeat idem tribunal cum Episcopo; ubi autem diversum est utriusque tribunal, mirum non sit, quòd Vicarius recusari nequeat suspectus, quamvis recusatus fuerit Episcopus. citat pro hoc Cardin. in *Clem. 2. de rescript. q. 2. Felin. in cit. c. insinuante. num. 1.* Eandemque limitationem locum habere in Vicario Capituli sede vacante, dum is in causa sibi delegata non facit idem consistorium cum Capitulo, ait Sbroz. *q. 10. num. 14.* Limitat secundò *num. 11.* ut non procedat in Vicario Episcopi electo vel confirmato per Papam, vel alium Superiorem, ita ut is recusato Episcopo non sit recusatus, pro quo citat Felin. in *c. insinuante. n. 1. in fine. Bertach. de Episc. l. 4. p. 6. tit. de Vicar. Episc. Barbat. tr. de Cardin. Legat. à lat. q. 3. num. 12. &c.* nisi fortè eadem causa suspitionis esset in utroque; tunc enim recusatio Episcopi includeret recusationem Vicarii. Sbroz. *num. 12.* citatis Bertach. & Barbat. *ubi ante.* Limitat tertio *num. 15.* ut non procedat de stylo signaturæ secundum dicta supra ex Staphilo.

Questio 91. Num vice versa recusato Vicario Episcopi suspecto recusari quoque possit Episcopus?

Respondeo neque in hoc convenire AA. nam affirmativam tenent apud Sbroz. *l. 3. q. 15. Salicet. in cit. l. unic. c. si quacumque præditi potest.* Decius in *c. 1. de off. delegat. num. 17. de Vicar. ordinari. & de Vicar. Episc. Rebuff. in pr. benef. tit. de Vicar. Archiep. n. 219. Cuch. Instit. Jur. Can. eod. tit. num. 152. &c.* Rationem dant, quia Vicarius habet idem tribunal. Firmantque à simili, quo recusato Assessore, Judicem quoque recusari posse dixit Abb. in *cit. c. 1. de off. de-*

leg. num. 14. Quem sequitur Decius *ibid. num. 17.* E contra sententiam negativam apud eundem Sbroz. *l. cit. num. 3.* tenent Bald. in *cit. l. unic. in fine. Jason in l. aperitissimi. num. 9. c. de Judic. Franc. in c. si contra. de off. deleg. in 6. col. 2. Bertach. ubi ante n. 11. & alii, quibus adhærere videtur ipse Sbroz. dum *num. 4.* ait, non valere argumentum aduersariorum ab Assessore Judicis ad Vicarium Episcopi; cum Assessor ob Judicis imperitiam communiter assumatur, ut Abb. in *c. 1. de off. Assessor. num. 14.* & ideo verisimile sit, quòd Judex imperitus sit suspectus, ne sequatur Assessoris suspecti opinionem, qualis suspicio cadere non possit in Episcopo; cum coram eo probanda sit causa suspitionis Vicarii. Sed quid si etiam constet de imperitia Episcopi, & dum multi eorum ob hanc imperitiam coguntur assumere Vicarios, an non tunc saltem militabit eadem ratio, quæ in Assessore? De cetero rectè limitatur hæc sententia secunda à Sbroz. *num. 5.* ut procedat, nisi Vicarius intelligatur suspectus ex causa concernente pariter Episcopum. v. g. quia oriundus esset de terra aduersarii. citatur pro hoc Gemin. in *c. si contra. n. 10. Oldr. conf. 268. &c.**

Questio 92. An & coram quo causa recusationis probanda?

1. Respondeo probandam esse, & quidem coram Episcopo. Sbroz. *l. 3. q. 16. num. 1.* citans Hofst. in *c. legitima de appellat. in 6. Gemin. in c. non putamus. de consuetud. in 6. num. 7.* Redoan. de reb. Eccles. non alien. *q. 22. c. 3. num. 27. & 30. Auchar. Archid. Franc. in c. si contra. de off. deleg. in 6.* cujus textus sic sonat; cum autem ipse delegatus Episcopi recusatur, recusationis causa coram Episcopo est probanda; idem est, si Officialis recusetur ejusdem (intellige Episcopi) licet ad ipsum (intellige Episcopum) nequeat appellari. Ratio hujus est, quòd recusatio Vicarii concernat ejus personam, & ejus personæ cohareat, nec quòd ad illam faciat idem tribunal cum Episcopo, adeoque non prohibetur cognoscere causam recusationis sui Vicarii, sicut prohibetur cognoscere causam appellationis.

2. Extenditur responsio ad recusationem delegati ab Episcopo vel illius Auditoris, ita ut tunc quoque causa recusationis debeat probari coram Episcopo delegante vel Auditorem deputante. Sbroz. *l. cit. num. 2.* juxta expressum textum *cit. c. si contra.* nisi fortè delegatus Episcopi allegaretur suspectus ex causa concernente quoque Episcopum; tunc enim Episcopus non cognosceret de causa recusationis. Sbroz. *num. 3.* citatis Gemin. in *c. si contra. num. 10. Franc. col. 2. Oldr. conf. 268.* Probendam verò causam recusationis delegati ab Episcopo, sive is præsens sit sive absens, astitit Sbroz. *n. 4.* ex Archid. in *c. si contra. vers. cum autem.* ubi is dicit, causam recusationis esse proponendam coram delegato recusato, & significandum, quòd vult ire ad Episcopum, & quòd tunc recusatus procedere non potest, aliàs datur appellatio. Quòd si tamen Episcopus non tantum esset prope, seu non multum absens, sed ageret in remotis, & delegatus ejus vel Auditor allegatur & recusatur suspectus, de causa suspitionis cognosceret Vicarius Episcopi (intellige generalis) Sbroz. *num. 4.* citans Jo. And. in *c. si contra. & ibidem Auchar. num. 4. Gemin. num. 7. &c.*

3. Limitatur responsio primò, ut non procedat de consuetudine, secundum quam Episcopus committere solet causas recusationis alicui confidenti. Sbroz. *n. 8.* citans Jo. And. in *c. si contra. & ibidem Gemin. num. 8.*

num. 8. qui etiam addat, hoc debere facere Episcopum, ubi is est suspectus. Limitatur secundo; quod quando Episcopus est in remotis, & habet plures Officiales in solidum constitutos, unus Officialis seu Vicarius non recusatus cognoscet de causa recusationis alterius. Sbroz. num. 5. & 7. citatis Bertach. ubi ante num. 17. Prosp. Palet. conf. 43. num. 9. Abb. in c. si contra. Argumento ejusdem cap. ubi dicitur: si contra unum ex duobus iudicibus cum illa clausula: quod si ambo interesse non possunt, alter eorum in causa procedat: à sede Apostolica delegatis suspicionis causa legitima proponitur, causa ipsa suspicionis coram non recusato conjudice (ad quem ex vi dicta clausula debet ipsius causa cognitio pertinere) probari, & ab eo examinari debet. Et. Quod si verò tales plures Vicarii in solidum deputati non sint, debent eligi arbitri, qui de causa suspicionis Vicarii cognoscant, sicut cognoscerent de recusatione ipsius Episcopi; cum in diocesi non sit alius Juxex, qui cognoscat. Sbroz. num. 6. & apud illum Gemin. in c. si contra. num. 7. Anchar. & Franc. ibid. argumento ejusdem cap. ubi: si verò non est dicta clausula in rescripto (de quo paulò ante, & vi cuius constituuntur plures in solidum) debet super hoc recurri ad arbitros haberi &c.

Questio 93. An si plures ab Episcopo Vicarii generales constituti simpliciter, unusquisque illorum habeat jurisdictionem in solidum & exercitium, ita ut unus sine alio procedere possit separatim?

Respondeo primò: Dum plures in solidum habent jurisdictionem, quilibet eorum ad exercitium jurisdictionis procedere potest separatim. Sbroz. l. 2. q. 61. num. 2. & in specie de Vicariis episcopalibus, si singulis in solidum data jurisdictione ab Episcopo, seu singuli constituti in solidum, id tenent apud Sbroz. cit. num. 2. Bartol. in l. 1. num. 7. Bald. ibidem ff. de off. procons. Anchar. in c. licet. de off. Vicar. in 6. num. 5. Gemin. ibid. num. 13. Pavin. de potest. capit. sed. Vac. p. 2. q. 10. num. 9. Selv. de benef. p. 2. q. 14. num. 11. Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. num. 203. Vant. de nullit. sent. ex defectu jurisdic. ordin. num. 176. &c. Daturque tunc locus preventioni, neque alii licet aut validè se immiscere possunt. Laym. in c. cum plures. de off. & potest. judic. deleg. in 6. num. 1. Sbroz. loc. cit. num. 4. citans plures alios, uti & num. 20. ubi: si unus ex istis Vicariis solus capisset de causa cognoscere, tunc coram alio pars non debet prosequi causam, cum sit locus preventionis. Nisi tamen, qui præoccupavit exequi impeditus fuerit; tunc eam causam ceptam promoverè & finire poterit alter ex iis. Sbroz. l. cit. uti & num. 21. Laym. cit. num. 1. citans seipsum in c. prudentiam. de off. & potest. jud. deleg. Anchar. ibid. not. 3. Jo. And. num. 2. ubi is: si delegatus, qui inchoavit, in remotas terras abiit, & causa expedienda esse existimetur, quod collega eam assumere possit. Vel etiam si alter procedere nollit, aut malitiose se occultaret. Laym. l. cit. Sbroz. num. 25. juxta c. cum plures. juncta Gl. v. recusaret. & ibi DD. Porro datis hoc modo in solidum pluribus iudicibus, si omnes simul cognoscere causam incipiant, non potest dein unus eorum sine aliis non requisitis, nec impeditis procedere; sicut enim uno inchoante ac præoccupante alii procedere non possunt, ita & omnibus inchoantibus ac veluti præoccupantibus causam unus sine aliis procedere prohibetur; sed debent omnes in simul eam terminare. Sbroz.

R. Leuren. Vicarius Episc. Tract. 1.

l. cit. num. 22. citans quam plurimos. Laym. loc. cit. num. 3. citans Lapum in cit. c. si plures. num. 3. quod ipsum extendit Sbroz. num. 23. ut procedat, etiam si unus illorum juret sibi de causa non liquere, adhuc alter non possit ferre sententiam, argumento l. si uni. nisi ferenda esset pro causa favorabili, puta libertate, testamento, vel pro reo, pro quo postremo citat Bartol. in l. si uni. n. 2. Jason. num. 5. Felin. in c. prudentiam. num. 9. &c. Limitat è contra id ipsum Sbroz. num. 26. ut procedat, ubi esset sententia diffinitiva, vel habens vim diffinitivæ; quia tunc, si omnes simul ceperunt cognoscere, debent in simul omnes judicare: secus, si esset merè interlocutoria. citat pro hoc Bartol. in l. si uni. num. 4. Jason. num. 11. rationem etiam disparitatis addit, quod per meram interlocutoriam non finiatur jurisdictione, nec ejus Officium, juxta Bartol. & Jason. locis cit. quemadmodum per diffinitivam; quando autem per actum aliquem jurisdictione ordinariorum iudicum finitur, tunc ipsi in casu posito non possunt illam separatim exercere, juxta Abb. in cit. c. prudentiam. num. 14. Quod si tamen in dicto casu, ubi omnes in simul debent terminare eandem causam, unus solus ferret sententiam, eam non reputandam nullam ex defectu potestatis, cum ei competat in solidum jurisdictione, astringit Sbroz. num. 27. citans Vantium ubi ante. num. 17. in sine. & Rotam decis. 2. cit. de arbit. in antiq.

2. Respondeo secundo: Ordinarios quoscumque simpliciter creatos (subintellige absque eo, quod in creatione addatur in solidum) habere jurisdictionem & exercitium jurisdictionis in solidum, ita ut separatim quilibet sine alio procedere possit, tradit Sbroz. cit. q. 61. num. 2. citatis pro hoc Gl. in l. uni. ff. de judic. v. si uni. Bartol. ibid. num. 1. & seq. Alex. num. 7. Jason. num. 4. Gl. in c. ut officium. de heretic. in 6. v. separatim. Roman. conf. 242. num. 1. Marant. de ordin. Judic. p. 4. dist. 5. num. 31. Abb. in cit. c. prudentiam. num. 10. qui hanc sententiam dicat communiorè & veriorè. Adducitur quoque pro hac sententia à Sbroz. loc. cit. num. 3. præter alios textus juris civilis. l. tutores. l. decreto. ff. de administ. Tut. l. fin. de auctor. prestan. ubi pluribus tutoribus simpliciter datis cuilibet in solidum videtur dari potestas; de tutoribus quoque ad Vicarios Episcoporum nunquam argumentari Rebuffum, ut in pr. benef. tit. de Vicar. Episc. num. 26. ait Sbroz. Adducitur quoque ab eodem textus c. si duo. §. sanè junctà gl. v. non in solidum. de Procuratoribus. in 6. ubi: licet ex procuratoribus constitutis sine adjectione; in solidum; unus sine altero admitti non possit, in negotiis tamen spiritualibus specialiter observetur, ut si plures Procuratores fuerint non in solidum deputati, prævaleat, ac si in solidum esset electus; ex quo fiet, quod in spiritualibus procuratoribus constitutis non in solidum ex gratia idem servetur, quod in illis in solidum constitutis; Vicarius verò Episcopi in spiritualibus dicatur etiam Procurator Episcopi. c. petito. de procuratoribus. & ibi Abb. Adeoque in ipso quoque locum habeat dispositio c. si duo, ita ut absque adjectione clausula: in solidum: constitutus sit, ita ut sine alio procedere possit.

3. Ampliatur hæc responsio, ita ut Vicarii sic constituti habeant jurisdictionem & exercitium jurisdictionis in solidum tam voluntariam quam contentiosam. Sbroz. cit. q. 61. num. 16. citans Vantium de nullit. cit. de nullit. ex defectu jurisdic. num. 17. Alex. Jason. Item juxta eundem Sbroz. num. 17. five sint constituti in spiritualibus five in temporalibus.

4. Limi-

4. Limitatur è contra, ita ut non censeantur constituti in solidum, ut unus sine alio procedere non possit, dum iurisdictione sive potestas concessa fuit Vicariis non ut singulis, sed ut universis, ac simul & complexivè, sicut fit, cum verba delegationis vel rescripti reperiuntur directa universitati seu dignitati Vicariorum, seu pluribus tanquam universis, non autem simpliciter. Sbroz. *l. cit. num. 18. & 19.* citans Bartol. *in l. si uni. de re iudic. num. 1.* Alex. *num. 7.* Jason. *num. 4.* Vant. *ubi ante. num. 175. & seq.* Pavin. *de potest. capit. sed. vac. p. 2. q. 10. num. 9. & c.* Plures limitationes alias vide *Respons. præced. ubi*, in quibus casibus adhuc alii ex Vicariis in solidum constitutis possunt causam ab uno ceptam profequi ac finire, vel etiam in simul omnes.

Quæstio 94. Num hæc ipsa dicta de Ordinariis seu Vicariis generalibus Episcoporum locum quoque habeant in delegatis ab Episcopo ad universitatem causarum?

1. **R**espondeo: problematicè ferè in hac quæstione procedit Sbroz. nam primò *cit. q. 61. num. 4. & s.* id affirmat hisce expressis: *isti delegati ad universitatem causarum simpliciter constituti habent iurisdictionem, & ejus exercitium tanquam Ordinarii in solidum, ita ut unus absque alio procedere possit.* Citatque pro hoc Gl. *in cit. l. si uni. & ibi Bartol. num. 3. Alex. & Jason. num. 6.* Marant. *de ordin. iudic. p. 4. dist. 3. num. 41.* Vant. *de nullit. ex defectu iurisd. num. 178.* & plures alios, dicitque hanc esse opinionem communem testibus AA. citatis. Adduci ait pro hac sententia textum *l. i. §. si plures. ff. de exercit. ubi pluribus constitutis Magistris seu exercitoribus ad universalem administrationem, in dubio quilibet censetur in solidum constitutus, & quilibet potest separatim administrare, adeoque idem dicendum de pluribus delegatis ad universitatem causarum.* Item *num. 6.* rationem adducit, nempe quod tales delegati æquiparentur Ordinario. Pro quo citat Gl. *in c. causam. il primo. de appellat. v. delegatus, & in c. statutum. §. insuper. de rescrip. v. moderatus, ubi illos vocat ordinarios.* Abb. *in c. Bertoldus. col. 1. de re iudic. Vant. ubi ante num. 178.* Menoch. *de arbit. iudic. l. 1. q. 67. num. 31.* Adeoque sicut pluribus Ordinariis constitutis simpliciter quilibet procedere potest.

2. Sententiam directe contrariam, nimirum quòd istiusmodi delegati ad universitatem causarum, seu Vicarii foranei Episcoporum simpliciter constituti iurisdictionis exercitium non in solidum habeant singuli, sed pro parte, unusque sine altero procedere nequeat, Sbroz. *num. 7.* teneri ait ab Imol. *in c. 1. de officio delegati.* Abb. *in cit. c. causam. il primo. num. 7.* Bened. de Vald. *in addit. ad Felin. & alios.* adducitque ab illis textum *in cit. c. officium. de heret. in 6. juncta gl. v. separatim.* ubi Inquisitores hæreticæ pravitatis deputati in aliqua provincia vel civitate delegati ad universitatem causarum juxta Alex. *in cit. l. si uni. num. 8.* Jason. *num. 6.* Alciat. *in rub. de off. ordinari. n. 21.* Menoch. *ubi ante q. 54. num. 41.* ex speciali favore fidei procedere posse separatim; Adeoque à speciali alii delegati ad universitatem causarum procedere non possunt separatim. Item adduci ab illis rationem ait Sbroz. *num. 8.* nempe quòd ratio, cur unus ex Ordinariis possit à principio tanquam constitutus in solidum procedere separatim; non autem

ex pluribus delegatis ad unam causam, fit, quòd Ordinarius dicatur habere iurisdictionem jure proprio, delegati illi jure alieno. Quæ ratio quoque militet in delegatis ad universitatem causarum. Sed neque ob stare argumenta sententiæ oppositæ affirmativæ, ait Sbroz. *cit. num. 8. & seq.* eò quòd imprimis textus ille *l. si uni.* loquatur de Exercitatoribus, quorum officium est autoritate & utilitatè privatum, ut Abb. *in c. prudentiam. num. 10.* & ideo ab illis malè arguatur ad dictos delegatos. Dein delegatos illos æquiparari Ordinariis, & esse admittat illorum, negent alii, ut Abb. *in c. relatum. de off. deleg. num. 7.* Alex. *in l. more. ff. de iurisdic. omni. iudic. num. 26.* & Dec. *ibidem. num. 42.* vel saltem negari non posse, quin delegatus ad universitatem causarum in multis differat ab Ordinario, uti in specie delegatorum ad universitatem causarum Episcopi seu Vicariorum foraneorum differentias plures afferunt Abbas *loc. cit.* Bartol. *in l. fin. quis & à quo. in fine. Alex. cons. 82. num. 3.* & plures alii citati à Sbroz. *num. 10.* Adeoque non procedat æquiparatio; quia non est universalis & per modum regulæ, pro ut requiritur ad hoc, ut dispositum in uno ex æquiparatis locum habeat in alio juxta Decium *in c. translatio. de consue. num. 3.* Et certè æquiparatio delegati ad universitatem causarum & Ordinarii non reperitur facta specialiter à citatis AA. in exercitio iurisdictionis in solidum, de quo est præfens quæstio. Unde jam inquit Sbroz. *num. 12.* opinionem illam affirmativam communem nullo loco munitam esse, quin expugnari possit & refutari; Verumtamen nefas esse ab ipsa recedere propter autoritatem tantorum Patrum pro ea citatorum; præsertim cum facilè quoque, quæ pro opposita sententiæ negativa afferuntur, dilui possint respondendo ad primum, dictos Inquisitores hæreticæ pravitatis non esse delegatos ad universitatem causarum; cum delegatus ad universitatem causarum dicatur ille, qui est institutus ad universas causas alicujus loci, ut Bartol. *in l. 1. ff. quis & à quo. in fine.* Jason. *cons. 12. num. 3.* & alii apud Sbroz. *cit. num. 14.* Ad rationem quoque adverbiorum dicendo, adductam ab illis rationem, quòd nimirum ideo delegatus ad universitatem causarum tanquam non habens iurisdictionis exercitium in solidum, non possit procedere separatim, quia iurisdictionem habet jure alieno, non esse veram rationem, sed veram rationem hujus esse, quòd delegata universitate causarum pluribus, censeatur commissum in solidum exercitium iurisdictionis, ut jura à se pro hoc allegata probant. Et hanc rationem dari à Felino *in c. causam. de off. delegat. num. 8.* ait Sbroz. *num. 15.* Porro limitationes & extensiones adductas quæst. præced. pro Vicariis constitutis simpliciter pari modo suis locis applicari dictis delegatis, & firmat accumulatis AA. Sbroz.

Quæstio 95. Num igitur idem quoque locum habeat in Vicariis pluribus foraneis constitutis ad certum genus causarum, ita ut simpliciter constituti censeantur in solidum?

1. **R**espondeo negative; cum isti Vicarii sint simplices delegati, & idem videatur de illis delegatis,

legatis, quod de particularibus. Sbroz. *cit. q. 61. n. 30. & 31.* Quod spectat, quod aliàs cum communi ait Laym. *in c. prudentiam. de potest. judic. deleg.* si plures Judices ad causam terminandam delegati sunt, non habent jurisdictionem in solidum, nisi id in forma exprimitur, qualiter id satis exprimi in constitutione talium Vicariorum foraneorum delegatorum ad certum genus causarum ait Sbroz. *n. 32.* si adhibetur clausula: *vos omnes, vel duo, aut unus vestrum*: quia tunc censetur delegatio facta in solidum, & locus esse preventioni, ut Capra. *Reg. 25. n. 20.* Marant. & alii. Item si adjecta esset clausula: *quod si unus interesse nequeat, alter exequatur*: nam constituto, quod collega non possit aut nolit interesse, alter solus expedire potest. Sbroz. *num. 33.* citans *c. prudentiam. & ibi DD.* Felin. *in c. seiscritatus. de rescript.* Capra. *Reg. 27. n. 25.* Vant. *de nullit. ex defect. jurisdic. num. 180.* qui dicat esse communem, De cetero rationem responsionis dat Sbroz. *ex Abb. in c. prudentiam. num. 15. & Felin. n. 8.* quia plures delegati ab uno dati super eodem articulo representant personam unius in unica jurisdictione, & ideo non possunt separatim procedere.

2. Occasione hujus de jurisdictione data in solidum, & pro meliore intelligentia dictorum tribus quaestionibus praecedentibus, notanda sunt sequentia ex Laym. *l. c. imprimis.* quod licet jurisdic. secundum se dividi nequeat, ita ut pluribus secundum diversas sui partes competat, possit tamen ita pluribus competere, ut singuli totam habeant, sed non totaliter. Dein quod jurisdic. similisve potestas v. g.

praesentandi, vel competit pluribus collegialiter, & tunc singuli jurisdictionem illam aut potestatem non exercent, sed Collegium, unde sententia aut decretum illorum non valet, nisi sit ex consensu majoris partis Collegii legitime congregati. Vel jurisdic. & tunc interdum competit eis totaliter seu in solidum; ut si duo sunt generales Vicarii Episcopi, hi tum simul, tum seorsim causas cognoscere possunt, & quod si unus praecoccupet, alter se immiscere nequit, nisi, qui caperat, impediatur prosequi juxta dicta à nobis. Ac denique, quod licet jurisdic. secundum se dividi nequeat, per accidens tamen dividi possit ratione temporis aut loci. Exemplum primi est, si duo Consules civitatis alternis annis officium administrant, seu jurisdictionem exercent, hoc casu officium seu jurisdic. Consulis per accidens dividitur quò ad exercitium secundum varia tempora. Exemplum secundi est, si territorium ex hereditate fratribus proveniens inter ipsos dividatur (uti divisio illa semper institui potest, nisi terra illa vinculo primogeniturae sit astricta, aut ex feudi specialis concessione, aliave dispositione hanc conditionem habeat, ut indivisa permaneat. Molin. *Tom. de Just. p. 1. disp. 581.* apud Laym.) consequenter etiam jurisdic. in ordine ad loca illa dividatur. Quia verò communio, praesertim in jurisdictione exercenda, discordias parere solet, ideo expedit, quin & socii cogi quandoque possunt ad talem divisionem instituendam, ut Laym. *ex Felin. in c. prudentiam. de off. deleg. num. 5.*

CAPUT TERTIUM.

De potestate Vicarii Episcopi.

PARAGRAPHUS I.

De iis, quæ Vicarius facere possit extra materiam beneficalem, vi Officii Vicariatus generaliter ei commissi.

Quaestio 96. Num parem cum Episcopo potestatem habeat Vicarius generalis?

Respondeo: Tamen Vicarius generalis regulariter possit omnia, quæ Episcopus, Garc. *de benef. p. 5. c. 8. num. 65.* citans praeter alios Covar. *pract. qq. c. 4. num. 4.* Sbroz. *l. 2. q. 57. n. 5.* citatis Host. Jo. And. Archid. *in c. fin. de off. Vicar. in 6.* Felin. *in c. ex parte. de constit. col. 3.* Maran. *de ordin. judic. p. 4. disp. 5. n. 20.* Mandol. *ad Reg. 24. Cancell. de male promotis. n. 39. n. 2.* & pluribus aliis. Sitque superior sicut Episcopus. Sbroz. *l. cit. num. 4.* ex Archid. *in c. Romana. de appellat. in 6. num. 1.* Idque sive creatus sit ab Episcopo, sive ab ejus Superiore invito Episcopo; quia adhuc habet eandem jurisdictionem, & non minus representat ipsum Episcopum. Sbroz. *num. 6.* citatis pluribus. Majus tamen est imperium majorque potestas Episcopi (intellige, P. Lauren. *Vicarius Episc. Tract. 1.*

etiam praescindendo ab iis, quæ Episcopo jure speciali competunt, & loquendo solum de iis, quæ ei jure ordinario conveniunt) Sbroz. *l. cit. num. 11.* citatis Gemin. *in c. licet. de off. Vicar. in 6. num. 6.* Bald. & Jason. *in l. sed si haec. §. semper. ff. de in jus vocandis.* Felin. *in c. cum olim. il. 2. de off. deleg. in princ.* Foller. *in pract. crim. can. p. 1. mor. num. 121.* &c. Pax Jord. *l. 12. tit. 1. num. 230.* ubi: *est idem sit tribunal Vicarii cum Episcopo, id tamen cum moderatione accipiendum; etenim multa per solum Episcopum possunt expediri, aut de illius mandato, & in reliquis omnibus Episcopi potestas & auctoritas tanquam propria, & principalis firmior est quam Vicarii. Pater id ipsum quoque specialiter etiam in spiritualibus v. g. quò ad absolvendum, dispensandum &c. in quibus, ut constat, non habet Vicarius parem cum Episcopo potestatem. Et ista regula de tribunalis identitate proprie in contentiosis procedit.* Pax Jord. *l. cit. num. 231.* Patetque in omnibus iis, quæ Vicarius sine speciali Episcopi mandato facere nequit. Sed neque in omnibus Vicarius cum Episcopo suo concurrere potest. Sbroz. *l. cit. num. 12.* citans Capra. *Reg. 33. num. 17. p. 1.* Neque in omnibus est Superior sicut Episcopus. Sbroz. *n. 13.* ex Archid. *in c. Romana. de appellat. in 6. n. 1.*